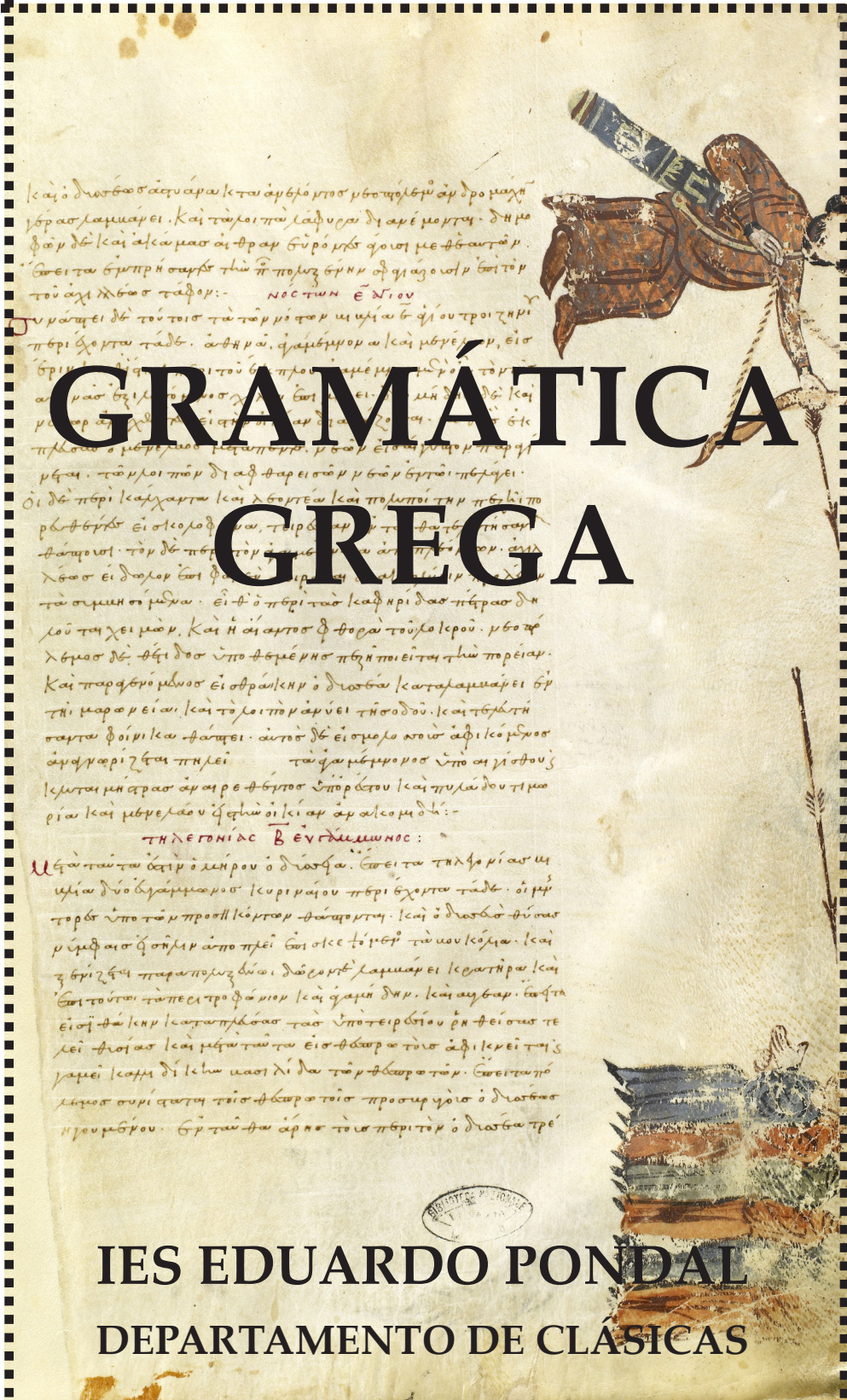

IES EDUARDO PONDAL
DEPARTAMENTO DE CLÁSICAS

Alumn@:

APUNTAMENTOS

O ALFABETO GREGO

Nome grego	Nome galego	MAIÚSCULA	MINÚSCULA	Pronunciación (segundo Erasmo, s.XVI)
ἄλφα	alfa	A	α	a
βῆτα	beta	B	β	b
γάμμα	gamma	Γ	γ	ga, gue,...
δέλτα	delta	Δ	δ	d
ἐ ψιλόν	épsilon	E	ε	e
ζῆτα	dseta	Z	ζ	ds (s sonoro)
ἦτα	eta	H	η	e
θῆτα	zeta	Θ	θ	za, ce...
ἰῶτα	iota	I	ι	i
κάππα	kappa	K	κ	ca, que...
λάμβδα	lambda	Λ	λ	l
μῦ	mi	M	μ	m
νῦ	ni	N	ν	n
ξῖ	xi	Ξ	ξ	x [ks]
ὀ μικρόν	ómicron	O	ο	o
πί	pi	Π	π	p
ῥῶ	ro	P	ρ	r
σῖγμα	sigma	Σ	σ, -ς	s
ταῦ	tau	T	τ	t
ῥ ψιλόν	ípsilon	Υ	υ	i
φι	fi	Φ	φ	f
ξι	ji	Χ	χ	j
ψι	psi	Ψ	ψ	ps
ὦ μέγα	omega	Ω	ω	o

Pronunciacións especiais:

υ = i	γγ= ng	Espíritos: - O espírito suave non se pronuncia: ἄνθρωπος (ánzropos) - O espírito áspero pronúnciase como un h- aspirado: ἁρμονία (jarmonía)
ου= u	γκ= nc	
αυ= au	γχ= nj	
ευ= eu		
υι= ui		

REGRAS BÁSICAS DE FONÉTICA GREGA

VOGAIS: Cando dúas vogais abertas van en contacto (α , ϵ , o , $\bar{\alpha}$, η , ω) normalmente contraen. O resultado desta contracción soe ser unha vogal longa ou un ditongo. Estes contactos de vogais abertas aparecen principalmente nos verbos contractos e en substantivos da 3ª declinación.

Podemos atopar as seguintes combinacións:

CONTRACCIÓNS VOCÁLICAS

α	$\alpha + \epsilon, \alpha + \eta > \alpha$ $\alpha + \epsilon\iota, \alpha + \eta > \alpha$ $\alpha + o, \alpha + \omega, \alpha + \text{ou} > \omega$ $\alpha + \text{oi} > \omega$
ϵ	$\epsilon + \epsilon, \epsilon + \epsilon\iota > \epsilon\iota$ $\epsilon + \eta, \epsilon + \alpha\iota > \eta$ $\epsilon + \alpha, \epsilon + \eta > \eta$ $\epsilon + o, \epsilon + \text{ou} > \text{ou}$ $\epsilon + \omega > \omega$ $\epsilon + \text{oi} > \text{oi}$
o	$o + \epsilon, o + o, o + \text{ou} > \text{ou}$ $o + \epsilon\iota, o + \eta, o + \text{oi} > \text{oi}$ $o + \eta, o + \omega > \omega$

ALONGAMENTOS VOCÁLICOS

As vogais breves poden alongar por distintos motivos:

$\check{\alpha} \Rightarrow \bar{\alpha}, \eta$
 $\epsilon \Rightarrow \eta, \epsilon\iota$
 $o \Rightarrow \omega, \text{ou}$
 $\check{u}, \check{i} \Rightarrow \bar{u}, \bar{i}$

CONSOANTES:

Oclusivas: As consoantes oclusivas son propensas a cambios fonéticos cando van seguidas de $-\sigma-$, $-\varsigma$:

Oclusivas			
labiais	velares	dentais	
β	γ	δ	sonoras
π	κ	τ	sordas
φ	χ	θ	aspiradas
$\pi\tau$	$\tau\tau, \sigma\sigma$	ζ	consonantes dobles
+	+	+	
σ	σ	σ	
$\downarrow$	$\downarrow$	$\downarrow$	
ψ	ξ	σ	

Sigma: $-\sigma-$, $-\varsigma$

- Provoca cambios nas oclusivas
- Tras nasal: $-\nu\varsigma > -\varsigma$
- Entre vogais $-\sigma-$ cae ou desaparece e as vogais en contacto, se son abertas, contraen

Líquidas: λ, ρ

Nasais: μ, ν

Silbante: $\sigma, -\varsigma$

Dobres: ψ, ξ, ζ

PRINCIPAIS CARACTERÍSTICAS DA MORFOLOXÍA GREGA

Clases de palabras

Artigo	De uso obrigatorio en grego: ὁ, ἡ, τό	MORFOLOXÍA NOMINAL Teñen xénero, número e caso Declínanse	VARIABLES
Substantivo	nome: ἄνθρωπος, -ου ὁ (home)		
Adxectivo	modifica ao nome: καλός, ἡ, ὄν (bo/a)		
Pronome	Substitúe ao nome: οὗτος, αὕτη, τοῦτο (ese)		
Verbo	Núcleo da frase: παιδεύω (educar)	MORFOLOXÍA VERBAL Teñen persoa, número, tempo, modo e voz. Conxúganse	INVARIABLES
Adverbio	Modifica ao verbo, adx. ou adv.: καλῶς (ben)		
Preposición	Ante substantivos ou verbos: ὑπό (debaixo)		
Conxunción	Nexo: καί (e)		
Interxección	Exclamación: ὦ (oh!)		
Partícula	Matizan o significado da frase ou actúan coma conxuncións: μέν... δέ		

MORFOLOXÍA NOMINAL

Xénero: Masculino, feminino e neutro

Número: singular, dual e plural

* O dual indicaba dous elementos. Só se usa en expresións para dous elementos que habitualmente van emparellados (os dous ollos...) só parece en textos literarios. Ex: Τῶ θεῶ (as dúas deusas- Hera e Atenea)

Caso: serve para indicar a función sintáctica que desempeñan os artigos, substantivos, adxectivos e/ou pronomes. En grego hai cinco casos:

Nominativo: función de suxeito, atributo e predicativo (do suxeito)

Ex.: Ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερος ἐστίν: O home é libre

Vocativo: invocación (chamar a alguén)

Ex.: ὦ ἐλεύθερε ἄνθρωπε: (Ou!) home libre!

Acusativo: C. directo, prep + ac.= c. circunstancial.

Ex.: τὸν ἐλεύθερον ἄνθρωπον παιδεύω: Educo ao home libre

Xenitivo: C. do nome, c. dun adxectivo, verbo (soe traducirse con “de”), prep. + xt. =c. circumst.

O xenitivo grego realiza a maioría das funcións do ablativo latino.

Ex.: Ὁ οἶκος τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου: A casa do home libre

Dativo: C. Indirecto, c. circumst., prep + dt. = c. circunstancial.

Ex.: τὸν οἶνον τῷ ἐλεύθερῳ ἀνθρώπῳ φέρω: levo viño ao home libre

1ª DECLINACIÓN ou DECLINACIÓN EN -α					
	Femininos			Masculinos	
N	σοφία (sabedoria)	θάλασσα (mar)	ἀρχή (poder)	ποιητής (poeta)	νεανίας (mozo)
V	σοφία	θάλασσα	ἀρχή	ποιητα	νεανία
A	σοφίαν	θάλασσαν	ἀρχήν	ποιητήν	νεανίαν
X	σοφίας	θάλασσης	ἀρχῆς	ποιητοῦ	νεανίου
D	σοφία	θάλασση	ἀρχῇ	ποιητῇ	νεανίᾳ
N-V	σοφίαι	θάλασσαι	ἀρχαί	ποιηταί	νεανίαι
A	σοφίας	θάλασσας	ἀρχάς	ποιητάς	νεανίας
X	σοφίων	θάλασσων	ἀρχῶν	ποιητῶν	νεανιῶν
D	σοφίαις	θάλασσαις	ἀρχαῖς	ποιηταῖς	νεανίαις

2ª DECLINACIÓN OU DECLINACIÓN. TEMÁTICA					
SUBSTANTIVOS			ADJECTIVOS DE 3 TERMINACIÓNS		
	masculinos	neutros	masculino -2ª	feminino -1ª η	neutro -2ª
N	βίος (vida)	ἔργον (trabalho)	κακός (malo)	κακή	κακόν
V	βίε	ἔργον	κακέ	κακή	κακόν
A	βίον	ἔργον	κακόν	κακήν	κακόν
X	βίου	ἔργου	κακοῦ	κακῆς	κακοῦ
D	βίῳ	ἔργῳ	κακῷ	κακῇ	κακῷ
N-V	βίοι	ἔργα	κακοί	κακαί	κακά
A	βίους	ἔργα	κακοὺς	κακάς	κακά
X	βίων	ἔργων	κακῶν	κακῶν	κακῶν
D	βίοις	ἔργοις	κακοῖς	κακαῖς	κακοῖς

ADJECTIVOS DE 3 TERMINACIÓNS				ADJECT. DE 2 TERMINACIÓNS	
	masculinos- 2ª	femininos-1ª α	neutros -2ª	mas-fem.- 2ª	neutros- 2ª
N	μικρός (pequeno)	μικρά	μικρόν	ἄδικος (inxusto)	ἄδικον
V	μικρέ	μικρά	μικρόν	ἄδικε	ἄδικον
A	μικρόν	μικράν	μικρόν		ἄδικον
X	μικροῦ	μικρᾶς	μικροῦ		ἀδίκου
D	μικρῷ	μικρᾷ	μικρῷ		ἀδίκῳ
N-V	μικροί	μικραί	μικρά	ἄδικοι	ἄδικα
A	μικροὺς	μικράς	μικρά	ἄδίκους	ἄδικα
X	μικρῶν	μικρῶν	μικρῶν		ἀδίκων
D	μικροῖς	μικραῖς	μικροῖς		ἀδίκοις

3ª DECLINACIÓN OU DECLINACIÓN ATEMÁTICA - SUBSTANTIVOS

TEMAS EN OCLUSIVA (β, γ, δ/ π, κ, τ/ φ, χ, θ)				
N	φλέψ (ή) vea	φύλαξ (ό) garda	παῖς (ό, ή) neno/a, fillo/a	ποίημα (τό) poema
V	φλέψ	φύλαξ	παῖ	ποίημα
A	φλεβά	φύλακα	παῖδα	ποίημα
X	φλεβός	φύλακος	παιδός	ποιήματος
D	φλεβί	φύλακι	παιδί	ποιήματι
N-V	φλέβες	φύλακες	παῖδες	ποιήματα
A	φλέβας	φύλακας	παῖδας	ποιήματα
X	φλεβών	φύλακων	παίδων	ποιημάτων
D	φλεψί(ν)	φύλαξι(ν)	παισί(ν)	ποιήμασι(ν)

Temas en nasal (ν)		Temas en ντ		Temas en líquida(λ, ρ)	
N	ήγεμών (ό) xefe	ἄρχων (ό) gobernante	γίγας (ό) xigante	πατήρ (ό)pai	ἄνθρω (ό) home
V	ήγεμών/ήγεμόν	ἄρχον	γίγαν	πάτερ	ἄνερ
A	ήγεμόνα	ἄρχοντα	γίγαντα	πατέρα	ἄνδρα
X	ήγεμόνος	ἄρχοντος	γίγαντος	πατρός	ἀνδρός
D	ήγεμόνι	ἄρχοντι	γίγαντι	πατρί	ἀνδρί
N-V	ήγεμόνες	ἄρχοντες	γίγαντες	πατέρες	ἄνδρες
A	ήγεμόνας	ἄρχοντας	γίγαντας	πατέρας	ἄνδρας
X	ήγεμόνων	ἀρχόντων	γιγάντων	πατέρων	ἀνδρῶν
D	ήγεμόσι(ν)	ἄρχουσι(ν)	γίγασι(ν)	πατράσι(ν)	ἀνδράσι(ν)

Temas en silbante (σ)		Temas en vogal			
Variables en -ος/-εσ-		Invariables en -εσ-	Ditongo	Vogal variables	Vogal invariables
N	γένος (τό) (xénero)	τριήρης (ή) (trirreme)	βασιλεύς (ό) (rei)	πόλις (ή) (cidade)	ἰχθύς (ό) (peixe)
V	γένος	τριήρες	βασιλεῦ	πόλι	ἰχθύ
A	γένος	τριήρη (τριήρεσς)	βασιλέα	πόλιν	ἰχθύν
X	γένους (γένεσος)	τριήρους (τριήρεσος)	βασιλέως	πόλεως	ἰχθύος
D	γένει (γένεσσι)	τριήρει (τριήρεσσι)	βασιλεῖ	πόλει	ἰχθυῖ
N-V	γένη (γένεσς)	τριήρεις (τριήρεσς)	βασιλεῖς	πόλεις	ἰχθύες
A	γένη (γένεσς)	τριήρεις (τριήρεσς)	βασιλέας	πόλεις	ἰχθύς
X	γενῶν (γενέσων)	τριήρων (τριήρεσων)	βασιλέων	πόλεων	ἰχθύων
D	γένεσι(ν) (γένεσσι)	τριήρεσι(ν) (τριήρεσσι)	βασιλεῦσι(ν)	πόλεσι(ν)	ἰχθύσι(ν)

SUBSTANTIVOS IRREGULARES					
N	Ζεὺς (ό) (Zeus)	γυνή (ή) (muller)	ναῦς (ή) (nave)	βοῦς (ό/ή) (boi)	χεῖρ (ή) (man)
V	Ζεῦ	γύναι	ναῦ	βοῦ	χεῖρ
A	Δία	γυναῖκα	ναῦν	βοῦν	χεῖρα
X	Διός	γυναικός	νεώς	βοός	χειρός
D	Δί	γυναικί	νηί	βοί	χειρί
N-V		γυναῖκες	νῆες	βόες	χεῖρες
A		γυναῖκας	ναύς	βοῦς	χειρας
X		γυναικῶν	νεῶν	βοῶν	χειρῶν
D		γυναιξί(ν)	ναυσί(ν)	βουσί(ν)	χερσί(ν)

3ª DECLINACIÓN - ADXECTIVOS

ADJECTIVOS DE 2 TERMINACIONES					
	Temas en nasal		Temas en silbante		
	M-F	N	M-F	N	
N	βελτίων (mellor)	βέλτιον	ἄμαθής (ignorante)	ἄμαθές	
V	βέλτιον	βέλτιον	ἄμαθές	ἄμαθές	
A	βελτίονα/ βελτίω*	βέλτιον	ἄμαθη	ἄμαθές	
X	βελτίονος		ἄμαθοῦς		
D	βελτίονι		ἄμαθει		
N-V	βελτίονες/βελτίους*	βελτίονα/βελτίω*	ἄμαθεῖς	ἄμαθη	
A	βελτίονας/βελτίους*	βελτίονα/βελτίω*	ἄμαθεῖς	ἄμαθη	
X	βελτιόνων		ἄμαθῶν		
D	βελτίοσι(ν)		ἄμαθέσι(ν)		

* Estas son formas alternativas contractas que se dan só nos comparativos, nunca en adx. tipo εὐδαίμων, -ον

ADXECTIVOS DE 3 TERMINACIONES						
	M (3ª vτ)	F (1ª)	N (3ª vτ)	M (3ª vocal)	F (1ª)	N (3ª vocal)
N	πᾶς (todo)	πᾶσα	πᾶν	ἡδύς (doce)	ἡδεῖα	ἡδύ
V	πᾶς	πᾶσα	πᾶν	ἡδύ	ἡδεῖα	ἡδύ
A	πάντα	πᾶσαν	πᾶν	ἡδύν	ἡδεῖαν	ἡδύ
X	παντός	πάσης	παντός	ἡδέος	ἡδεῖας	ἡδέος
D	παντί	πάσῃ	παντί	ἡδεῖ	ἡδεῖα	ἡδεῖ
N-V	πάντες	πᾶσαι	πάντα	ἡδεῖς	ἡδεῖαι	ἡδέα
A	πάντας	πάσας	πάντα	ἡδεῖς	ἡδεῖας	ἡδέα
X	πάντων	πασῶν	πάντων	ἡδέων	ἡδεῖων	ἡδέων
D	πᾶσι(v)	πάσαις	πᾶσι(v)	ἡδέσι(v)	ἡδεῖαις	ἡδέσι(v)

PARTICIPIOS ACTIVOS									
	Participio de presente			Participio de aoristo			Participio de perfecto		
	M (3ª vτ)	F (1ª)	N (3ª vτ)	M (3ª vτ)	F (1ª)	N (3ª vτ)	M (3ª dental)	F (1ª)	N (3ª dental)
N	λύων	λύουσα	λύον	λύσας	λύσασα	λύσαν	λελυκώς	λελυκυῖα	λελυκός
V	λύον	λύουσα	λύον	λύσαν	λύσασα	λύσαν	λελυκός	λελυκυῖα	λελυκός
A	λύοντα	λύουσιν	λύον	λύσαντα	λύσασαν	λύσαν	λελυκότα	λελυκυῖαν	λελυκός
X	λύοντος	λυούσης	λύοντος	λύσαντος	λύσασης	λύσαντος	λελυκότος	λελυκυῖας	λελυκότος
D	λύοντι	λυούσῃ	λύοντι	λύσαντι	λύσασῃ	λύσαντι	λελυκότι	λελυκυῖᾱ	λελυκότι
N-V	λύοντες	λύουσιν	λύοντα	λύσαντες	λύσασιν	λύσαντα	λελυκότες	λελυκυῖαι	λελυκότα
A	λύοντας	λύουσας	λύοντα	λύσαντας	λύσασας	λύσαντα	λελυκότας	λελυκυῖας	λελυκότα
X	λυόντων	λυουσῶν	λυόντων	λυσάντων	λυσάσων	λυσάντων	λελυκόντων	λελυκυῖων	λελυκόντων
D	λύουσι(v)	λυούσαις	λύουσι(v)	λυσάσι(v)	λυσάσαις	λυσάσι(v)	λελυκόσι(v)	λελυκυῖαις	λελυκόσι(v)
tr: o/a que desata/desataba, desatando				tr: o/a que desatou, tendo desatado			Tr: o/a que ten desatado		

ADXECTIVOS IRREGULARES						
	M	F	N	M	F	N
N-V	πολύς (moito)	πολλή	πολύ	μέγας (grande)	μεγάλη	μέγα
A	πολύν	πολλήν	πολύ	μέγαν	μεγάλην	μέγα
X	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
D	πολλῷ	πολλῇ	πολλῷ	μεγάλῳ	μεγάλῃ	μεγάλῳ
N-V	πολλοί	πολλαί	πολλά	μεγάλοι	μεγάλαι	μεγάλα
A	πολλούς	πολλάς	πολλά	μεγάλους	μεγάλας	μεγάλα
X	πολλῶν	πολλῶν	πολλῶν	μεγάλων	μεγάλων	μεγάλων
D	πολλοῖς	πολλαῖς	πολλοῖς	μεγάλοις	μεγάλαις	μεγάλοις

ARTIGO E PRONOMES

	ARTIGO (o, a)			RELATIVO (o cal, que)			PRON. DE IDENTIDADE E 3ª PERS.		
	M	F	N	M	F	N	M (el, mesmo)	F	N
N	ὁ	ἡ	τὸ	ὃς	ἥ	ὅ	αὐτός	αὐτή	αὐτό
A	τόν	τήν	τό	ὄν	ἥν	ὄ	αὐτόν	αὐτήν	αὐτό
X	τοῦ	τῆς	τοῦ	οὗ	ῆς	οὗ	αὐτοῦ	αὐτῆς	αὐτοῦ
D	τῷ	τῇ	τῷ	ῷ	ῇ	ῷ	αὐτῷ	αὐτῇ	αὐτῷ
N	οἱ	αἱ	τά	οἱ	αἱ	ἅ	αὐτοί	αὐταί	αὐτά
A	τούς	τάς	τά	οὓς	ἅς	ἅ	αὐτούς	αὐτάς	αὐτά
X	τῶν	τῶν	τῶν	ῶν	ῶν	ῶν	αὐτῶν	αὐτῶν	αὐτῶν
D	τοῖς	ταῖς	τοῖς	οἷς	αἷς	οἷς	αὐτοῖς	αὐταῖς	αὐτοῖς

PRONOMES DEMOSTRATIVOS									
	M (este)	F	N	M (ese)	F	N	M (aquele)	F	N
N	ὁδε	ἥδε	τόδε	οὗτος	αὕτη	τοῦτο	ἐκεῖνος	ἐκείνη	ἐκεῖνο
A	τόνδε	τήνδε	τόδε	τούτον	ταύτην	τοῦτο	ἐκεῖνον	ἐκείνην	ἐκεῖνο
X	τοῦδε	τῆσδε	τοῦδε	τούτου	ταύτης	τούτου	ἐκεῖνου	ἐκείνης	ἐκεῖνου
D	τῷδε	τῇδε	τῷδε	τούτῳ	ταύτῃ	τούτῳ	ἐκεῖνῳ	ἐκείνῃ	ἐκεῖνῳ
N	οἷδε	αἷδε	τάδε	οὗτοι	αὗται	ταῦτα	ἐκεῖνοι	ἐκείναι	ἐκεῖνα
A	τούσδε	τάσδε	τάδε	τούτους	ταύτας	ταῦτα	ἐκεῖνους	ἐκείνας	ἐκεῖνα
X	τῶνδε	τῶνδε	τῶνδε	τούτων	τούτων	τούτων	ἐκεῖνων	ἐκείνων	ἐκεῖνων
D	τοῖσδε	ταῖσδε	τοῖσδε	τούτοις	ταύταις	τούτοις	ἐκεῖνοις	ἐκείναις	ἐκεῖνοις

PRONOMES PERSOAIS				PRONOMES REFLEXIVOS			PRONOME RECÍPROCO		
	1ª Pers.	2ª Pers.	3ª Pers.	1ª Pers.	2ª Pers.	3ª Pers.	M	F	N
N	ἐγώ (eu)	σύ (ti)	---(el/ela)	-(a min mesmo/a)	-(a ti mesmo/a)	-(a si mesmo/a)			
A	ἐμέ, με	σέ, σε	ξέ, έ	μαυτόν, -ην	σεαυτόν, -ήν	ἐαυτόν, -ήν, -ό			
X	ἐμοῦ, μου	σοῦ, σου	οὗ, οὐ	μαυτοῦ, -ῆς	σεαυτοῦ, -ῆς	ἐαυτοῦ, ῆς, -οῦ			
D	ἐμοί, μοι	σοί, σοι	οἱ, οἱ	μαυτῷ, -ῇ	σεαυτῷ, -ῇ	ἐαυτῷ, -ῇ, -ῳ			
N	ἡμεῖς	ὑμεῖς	σφεῖς				(os uns aos outros/as)		
A	ἡμᾶς	ὑμᾶς	σφᾶς	ἡμᾶς αὐτούς, -άς	ὑμᾶς αὐτούς, ἄς	ἐαυτούς, -άς, -ά	ἀλλήλους	ἀλλήλας	ἀλλήλα
X	ἡμῶν	ὑμῶν	σφῶν	ἡμῶν αὐτῶν	ὑμῶν αὐτῶν	ἐαυτῶν	ἀλλήλων	ἀλλήλων	ἀλλήλων
D	ἡμῖν	ὑμῖν	σφίσι(v)	ἡμῖν αὐτοῖς, -αῖς	ὑμῖν αὐτοῖς, -αῖς	ἐαυτοῖς, -αῖς, -οῖς	ἀλλήλοις	ἀλλήλαις	ἀλλήλοις

PRON. INDEFINIDO			PRON. INTERROG.		PRONOME INDEFINIDO		
	M - F	N	M - F	N	M	F	N
N	τις (alguén)	τι	τίς (quen?)	τί	οὐδεῖς (ningún)	οὐδεμία	οὐδέν
A	τινά	τι	τίνα	τί	οὐδένα	οὐδεμίαν	οὐδέν
X	τινός		τίνος		οὐδενός	οὐδεμιᾶς	οὐδενός
D	τινί		τίνι		οὐδενί	οὐδεμιᾶ	οὐδενί
N	τινές	τινά	τίνες	τίνα			
A	τινάς	τινά	τίνας	τίνα			
X	τινῶν		τίνων				
D	τισί(v)		τίσι(v)				

NUMERAL 1				NUM 2	NUMERAL 3		NUMERAL 4	
	M	F	N	M-F-N	M-F	N	M-F	N
N	εἷς	μία	ἓν	δύο	τρεις	τρία	τέτταρες	τέτταρα
A	ένα	μίαν	ἓν	δύο	τρεις	τρία	τέτταρας	τέτταρα
X	ένός	μιᾶς	ένός	δυοῖν	τριῶν		τεττάρων	
D	ένί	μιᾶ	ένί	δυοῖν	τρισί(v)		τέτταρσι(v)	

COMPARATIVOS E SUPERLATIVOS

A) COMPARATIVO EN -τερος, -τέρα, τερον E SUPERLATIVO EN -τατος, -τάτη, -τατον		
positivo	comparativo	superlativo
δίκαιος, -α, -ον (xusto/a)	δικαιότερος, -α, -ον	δικαιότατος, -η, -ον
σοφός, -ή, -όν (sabio/a)	σοφώτερος, -α, -ον	σοφώτατος, -η, -ον
ἀληθής, -ές (verdadeiro/a)	ἀληθέστερος, -α, -ον	ἀληθέστατος, -η, -ον
σώφρων, -ον (prudente)	σωφρονέστερος, -α, -ον	σωφρονέστατος, -η, -ον

B) COMPARATIVOS EN -ίων, -ιον E SUPERLATIVOS EN -ιστος, -ιστη, -ιστον		
positivo	comparativo	superlativo
ἡδύς, -εῖα, -ύ (doce)	ἡδίων, -ιον	ἡδιστος, -η, -ον
κακός, -ή, -όν (malo/a, feo/a)	κακίων, -ιον	κάκιςτος, -η, -ον
αἰσχρός, -ά, -όν (vergonzoso/a)	αἰσχίων, -ιον	αἰσχιστος, -η, -ον
καλός, -ή, -όν (bo/a, hermoso/a)	καλλίων, -ιον	κάλλιστος, -η, -ον

C) COMPARATIVOS E SUPERLATIVOS IRREGULARES		
positivo	comparativo	superlativo
ἀγαθός, -ή, -όν (bo/a, hermoso/a)	ἀμείνων, -ον βελτίων, -ιον κρείττων, -ον	ἄριστος, -η, -ον βέλτιστος, -η, -ον κράτιστος, -η, -ον
κακός, -η, -όν (malo/a, feo/a)	κακίων, -ιον (reg.) χείρων, -ον	κάκιςτος, -η, -ον (reg.) χείριστος, -η, -ον
μέγας, μεγάλη, μέγα (grande)	μείζων, -ον	μέγιστος, -η, -ον
μικρός, -ά, -όν (pequeno/a)	μικρότερος, -α, -ον (reg.) ἐλάττων, -ον	μικρότατος, -η, -ον (reg.) ἐλάχιστος, -η, -ον
ὀλίγος, -η, -ον (pouco/a)	μείων, -ιον	ὀλίγιστος, -η, -ον (reg.)
πολύς, πολλή, πολύ (moito/a)	πλείων, -ιον	πλείιστος, -η, -ον

SINTAXE DO COMPARATIVO E SUPERLATIVO

Comparativo (de superioridade) cando leva o segundo termo da comparación:

- No mesmo caso co primeiro introducido polo adverbio ἢ ± *quam*):

Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐστὶν ἢ ἐγώ: *Este é máis sabio ca min*

- En xenitivo sen ἢ:

Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐμοῦ ἐστὶν: *Este é máis sabio ca min*

- Se non leva segundo termo, ou ben está sobreentendido ou ben tradúcese por un intensivo co adverbio "bastante":

Ex: Οὗτος σοφώτερος ἐστὶν: *Este é máis sabio (cos outros...) / Este é bastante sabio*

Superlativo

- O superlativo **absoluto** non leva segundo termo ou réxime:

Ex: Ὁμηρος βέλτιστος ποιητής ἐστὶν: *Homero é o mellor poeta*

- O superlativo **relativo** constrúe seu réxime en xenitivo:

Ex: Ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτατος τῶν ζώων ἐστὶν: *O home é o máis intelixente dos animais*

CONJUGACIÓN GREGA

No grego hai **dous tipos de conjugación**:

- verbos en -μι ou aтемáticos
- verbos en -ω ou темáticos, ou sexa posúen unha vogal chamada "**temática**" entre o tema ou raíz e as desinencias persoais no tema de presente:
 - ο- ante desinencias que comece por μ ou ν (nasal)
 - ε- ante o resto

DESINENCIAS PERSOAIS

	INDICATIVO, SUBXUNTIVO E OPTATIVO					IMPERATIVO	
	Activa			Medio-Pasiva		Activa	Pasiva
	tempos primarios		tempos secundarios	tempos primarios	tempos secundarios		
	verbos en -ω	verbos en -μι					
1ª sg	-ω	-μι	-ν	-μαι	-μην	-/-θι	-σο
2ª sg	-ς	-ς	-ς	-σαι	-σο		
3ª sg	-	-τι(-ν)/-σι(ν)	- (-ν)	-ται	-το		
1ª pl	-μεν	-μεν	-μεν	-μεθα	-μεθα	-τε	-σθε
2ª pl	-τε	-τε	-τε	-σθε	-σθε		
3ª pl	- ντι>-ουσι(ν)	-ασι(ν)	-ν/-σαν	-νται	-ντο		
						-ντων	-σθων

CARACTERÍSTICAS DOS TEMPOS

- **Tempos primarios**: presente, futuro, perfecto (levan desinencias primarias)
 - **Tempos secundarios**: imperfecto, aoristo, pluscuamperfecto (levan desinencias secundarias e **aumento** en indicativo)
- PRESENTE**: tema ou raíz + vocal temática + desinencias pers. primaria
IMPERFECTO: aumento + tema ou raíz + vocal temat. + desin. pers. secundarias
FUTURO: tema ou raíz + -σ- + vocal temat. + desin. pers. primarias
AORISTO: aumento (só en indicat.) + tema ou raíz + -σα/-σ- + desin. pers. secundarias
PERFECTO: reduplicación + tema ou raíz + -κα/-κ- + desin. pers. primarias
PLUSCUAMPERFECTO: aumento + reduplicación + tema ou raíz + -κ- + desin. pers. secundarias
- } Tema de presente
 } Tema de futuro
 } Tema de aoristo
 } Tema de perfecto

CARACTERÍSTICAS DOS MODOS

INDICATIVO: (nada)

SUBXUNTIVO: vocal temática alongada: -ω-, -η-. Tódolos tempos en subxuntivo levan desinencias primarias, aínda que o tempo sexa secundario.

OPTATIVO: vocal ι que, combinada coas vocais temáticas ε/ο e coa vocal do aoristo α, forma os ditongos οι, ει, αι. Tódolos tempos en optativo teñen sempre desinencias secundarias (excepto a 1ª persoa de sg. activa en -μι), aínda que o tempo sexa primario.

IMPERATIVO: caracterízase por levar desinencias persoais propias (ver cadro).

INFINITIVO: ten as desinencias:

- εν, -ειν: presente activo dos verbos en -ω e futuro activo.
- ναι: perfecto activo, aoristo pasivo e presente activo dos verbos en -μι
- σαι: aoristo activo
- σθα: voz medio- pasiva.

PARTICIPIO:

- Todos os **participios activos** excepto o de perfecto levan morfema -ντ-para masc. e neut. (temas en -ντ- da 3ª), e son temas en -α mixta en fem., resultando unha declinación tipo: -ων, -ουσα, -ον (xent. -οντος, -ούσης, -οντος)
- Os **participios de perfecto** activo levan morfema -τ- para masc. e neut. (temas en dental da 3ª), e son temas en α pura en fem., resultando unha declinación tipo: -ώς, -υῖα, -ός (xent. -ότος, -υῖας, -ότος).
- Os **participios medio-pasivos** levan sufixo -μένος, -μένη, -μένον (xent. -μένου, -ης, -ου)
- O **participio de aoristo pasivo** leva sufixo -θείς, -θείσα, -θέν (xent. -θέντος, -θείσης, -θέντος)

CARACTERÍSTICAS DAS VOCES

- **Activa**: desinencias activas
- **Media**: desinencias medio-pasivas e significado activo
- **Pasiva**: en futuro sufixo -θη- + -σ- + vogal temática + desinencias pasivas. En aoristo sufixo -θη-/θ- + desinencias activas.

AUMENTO

Característica dos tempos secundarios en indicativo (imperfecto, aoristo e pluscuamperfecto). Antepónse á raíz e pode ser de diferentes tipos:

- 1) Verbos que comezan por consonante engaden ἐ-

παιδεύω: *impf.* ἐ-παίδευ-ο-ν (educaba)

- 2) Verbos que comezan por vogal, alóngana:

	Presente	Imperfecto
α-> η-	ἄγω	ἤγον (levaba)
αι-, α-> η-	αἴρω	ἤρουν (levantaba)
ε-> η-	ἐλπίζω	ἤλπιζον (tiña esperanza)
ει-> η-	εἰρήνεύω	ἤρῆνευον (vivía en paz)
ο-> ω	ὀνομάζω	ὠνόμαζον (nomeaba)
οι-> ω-	οἰκέω	ᾠκεον (habitaba)
ι-> ι-	ἱκετεύω	ἰκέτευον (suplicaba)
υ-> υ-	ύβριζω	ύβριζον (aldraxaba)

- 3) Verbos compostos de preposición aumentan entre a preposición e o verbo.

προσ-βάλλω: *impf.* προσ-έ-βαλλον (lanzaba)

*Se a preposición remata en vogal, esta pérdese excepto nas prep. ἀμφί, περί e πρό

ἀνα-βαίνω: *impf.* ἀν-έ-βαινον (subía)

*Se a preposición remata en consonante, esta pode sufrir cambios fonéticos (ver páx. 28)

συν-βαίνω: *impf.* συν-έ-βαινον (xuntábame)

- 4) O verbo ἔχω aumenta en diptongo: εἶχον

REDUPLICACIÓN

Característica do tema de perfecto (perfecto en todos os seus modos e pluscuamperf.). Antepónse á raíz do seguinte xeito:

- 1) Verbos que comezan por consonante: Repiten a cons. inicial coa vogal -ε-

παιδεύω: *tema de perf.* πε-παίδευ-κα (eduquei)

- 2) Verbos que comezan por oclusiva aspirada (φ, χ, θ) reduplican na súa sorda correspondente (π, κ, τ) coa vogal -ε- (ver cadro oclusivas páx. 2)

φύω: *tema de perf* πέ-φυκα (criei)

χορεύω: : *tema de perf* κε-χόρευκα (bailei)

θύω: *tema de perf* τέ-θυκα (sacrifiqui)

- 3) Verbos que comezan por vogal: fan a reduplicación igual que o aumento

εἰρήνεύω: *tema de perf* ἤρῆνευκα (vivín en paz)

- 4) Verbos que comezan por σ- e ρ- ou consonante dobre ζ-, ξ-, ψ-: reduplican con ἐ-

στρατεύω: *tema de perf.* ἐ-στράτευκα (loitei)

ζητέω: *tema de perf.* ἐ-ζήτηκα (pedín)

- 5) Verbos compostos de preposición reduplican entre a prep. e o verbo:

ἐκ-λύω: *tema de perf.* ἐκ-λέ-λυκα (soltei)

VERBO εἰμί (ser, estar, existir, haber...)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
PRESENTE	<i>son, estou</i>	<i>se ti...</i>	<i>sexa, estea</i>	<i>sería, estaría...</i>		<i>que é, sendo</i>
	εἰμί		ᾧ	εἶην	<i>ser, estar</i> εἶναι	M- ὄν, ὄντος
	εἶ	ἴσθι	ᾗς	εἶης		F- οὖσα, -ης
	ἐστί(ν)	ἔστω	ᾗ	εἶη		N- ὄν, ὄντος
	ἐσμέν		ώμεν	εἶμεν/ εἶημεν		
	ἐστέ	ἔστε	ἦτε	εἴτε/ εἶητε		
	εἰσὶ(ν)	ὄντων/ ἔστων	ᾧσι(ν)	εἶεν/ εἶησαν		
IMPERFECTO	<i>era, estaba</i>					
	ἦν/ ἦ					
	ἦσθα					
	ἦν					
	ἦμεν					
	ἦτε					
FUTURO	<i>serei, estarei</i>			<i>sería, estaría...</i>		<i>que será, para ser...</i>
	ἔσομαι			(ἐσοίμην	<i>ir a ser...</i> ἔσεσθαι	M- ἐσόμενος, -ου
	ἔσει/ ἔση			ἔσοιο		F- ἐσόμενη, -ης
	ἔσται			ἔσοιτο		N- ἐσόμενον, -ου
	ἐσόμεθα			ἐσοίμεθα		
	ἔσεσθε			ἔσοισθε		
	ἔσονται			ἔσονται)		

*Ο verbo εἰμί é un verbo defectivo, fáltanlle tempos como o aoristo e perfecto. O imperfecto ás veces ten valor de aoristo: “fun, estiven”

Principais compostos de εἰμί

πάρ-εἰμι: estar presente (*dat.*)

ἄπ-εἰμι: estar ausente (*xent.*)

ἐν-εἰμι: estar dentro (*dat.*)

μέτ-εἰμι: intervenir (*dat.*)

περί-εἰμι: ser superior, restar (*xent.*)

ὑπ-εἰμι: estar debaixo (*dat.*)

πρόσ-εἰμι: estar xunto (*dat.*)

σύν-εἰμι: estar na compañía de (*dat.*)

ἔξ-εἰμι: *impers.* ἔξεσσι: é posible, está permitido a (con *dat.* e *inf.*)

* Nos compostos de εἰμί o acento retrocede á preposición no presente de indicativo e imperativo: πάρειμι, πάρισθι. Nas demais formas consérvase o acento de εἰμί: παρῆν, παρῶ, παρεῖναι, παρών, παρέσται

VOZ ACTIVA DO VERBO λύω (desatar)

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>desato</i> λύω λύεις λύει λύομεν λύετε λύουσι(ν)	<i>desata ti</i> λῦε λυέτω λύετε λυόντων	<i>eu desate</i> λύω λύης λύη λύωμεν λύητε λύωσι(ν)	<i>desataría...</i> λύοιμι λύοις λύοι λύοιμεν λύοιτε λύοιεν	 <i>desatar</i> λύειν	<i>que desata, desatando</i> M. λύων, -οντος F. λύουσα, -ης N. λύον, -οντος
Imperfecto	<i>desataba</i> ἔλυον ἔλυες ἔλυε(ν) ἐλύομεν ἐλύετε ἔλυον					
Futuro	<i>desatarei</i> λύσω λύσεις λύσει λύσομεν λύσετε λύσουσι(ν)			<i>desataría...</i> λύσοιμι λύσοις λύσοι λύσοιμεν λύσοιτε λύσοιεν	 <i>ir a desatar</i> λύσειν	<i>que desatará, para desatar</i> M. λύσων, -οντος F. λύσουσα, -ης N. λύσον, -οντος
Aoristo	<i>desatei</i> ἔλυσα ἔλυσας ἔλυσε(ν) ἐλύσαμεν ἐλύσατε ἔλυσαν	<i>desata ti</i> λῦσον λυσάτω λύσατε λυσάντων	<i>eu desate</i> λύσω λύσης λύση λύσωμεν λύσητε λύσωσι(ν)	<i>desataría...</i> λύσαιμι λύσαις λύσαι λύσαιμεν λύσαιτε λύσαιεν	 <i>desatar</i> λῦσαι	<i>que desatou</i> M. λύσας, -αντος F. λύσασα, -ης N. λύσαν, -αντος
Perfecto	<i>desatei</i> λέλυκα λέλυκας λέλυκε(ν) λελύκαμεν λελύκατε λελύκασι(ν)	<i>desata ti</i> λελυκῶς ἴσθι λελυκῶς ἔστω λευκότες ἔσθε λευκότες ὄντων	<i>desate</i> λελύκω λελύκης λελύκη λελύκωμεν λελύκητε λελύκωσι(ν)	<i>desataría...</i> λελύκοιμι λελύκοις λελύκοι λελύκοιμεν λελύκοιτε λελύκοιεν	 <i>desatar</i> λελυκέναι	<i>que desatou</i> M. λελυκῶς, -οτος F. λελυκυῖα, -ας N. λελυκός, -οτος
Pluscuamperf.	<i>educara</i> ἔλελύκειν ἔλελύκεις ἔλελύκει ἔλελύκειμεν ἔλελύκειτε ἔλελύκεσαν					

VOZ MEDIA DO VERBO λύω (desatar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>desato(me)</i> λύομαι λύει /λύη(<λύεσθαι) λύεται λυόμεθα λύεσθε λύονται	<i>desata(te) ti</i> λύου (<λύέσθω) λύεσθω λύεσθε λύοντων	<i>desate(me) eu</i> λύωμαι λύη(<λύησθαι) λύηται λυώμεθα λύησθε λύωνται	<i>desataría(me)...</i> λύοιμην λύοιο(<λύοισθω) λύοιτο λυοίμεθα λύοισθε λύοιντο	 <i>desatar(se)</i> λύεσθαι	<i>que (se) desata, desatando(se)</i> λυόμενος, -η, -ον
	<i>desataba(me)</i> ἐλύομην ἐλύου (<ἐλύεσθω) ἐλύετο ἐλυόμεθα ἐλύεσθε ἐλύοντο					
	<i>desatarei(me)</i> λύσομαι λύσει/λύση λύσετο λυσόμεθα λύσεσθε λύσονται			<i>desataría(me)...</i> λύσοιμην λύσοιο λύσοιτο λυσοίμεθα λύσοισθε λύσοιντο	 <i>ir desatar(se)</i> λύσεσθαι	<i>que (se) desatará, para desatar(se)</i> λυσόμενος, -η, -ον
	<i>desatei(me)</i> ἐλύσαμην ἐλύσω (<ἐλύσασθω) ἐλύσατο ἐλυσάμεθα ἐλύσασθε ἐλύσαντο	<i>desata(te) ti</i> λύσαι λυσάσθω λύσασθε λυσάσθων	<i>desate(me) eu</i> λύσωμαι λύση λύσητο λυσώμεθα λύσησθε λύσωνται	<i>desataría(me)...</i> λύσαιμην λύσαιο λύσαιτο λυσαίμεθα λύσαισθε λύσαιντο	 <i>desatar(se)</i> λύσασθαι	<i>que (se) desatou</i> λυσάμενος, -η, -ον
	<i>desatei(me)</i> λέλυμαι λέλυσαι λέλυται λελύμεθα λέλυσθε λέλυνται	<i>desata(te) ti</i> λέλυσο λελύσθω λέλυσθε λελύσθων	<i>desate(me) eu</i> λελύμενος... ὦ λελύμενος... ἦς λελύμενος... ἦ λελύμενοι... ὦμεν λελύμενοι... ἦτε λελύμενοι... ὦσι(ν)	<i>desataría(me)...</i> λελύμενος... εἶην λελύμενος... εἶης λελύμενος... εἶη λελύμενοι... εἶμεν λελύμενοι... εἶτε λελύμενοι... εἶεν	 <i>desatar(se)</i> λελύσθαι	<i>desatado/a, que (se) desatou</i> λελύμενος, -η, -ον
	<i>estaba desatada/o</i> ἐλελύμην ἐλέλυσο ἐλέλυτο ἐλελύμεθα ἐλέλυσθε ἐλέλυντο					
Pluscuamperf.						

VOZ PASIVA DO VERBO λύω (desatar) Sufixo voz pasiva -θη-						
No tema de presente (presente e imperfecto) e no tema de perfecto (perfecto e pluscuamperfecto) a voz pasiva é igual en formas á media, pero ten significado pasivo .						
	indicativo	imperativo	subxuntivo	optativo	infinitivo	participio
Futuro	<i>serei desatada/o</i> λυθήσομαι λυθήσει/λυθήση λυθήσεται λυθησόμεθα λυθήσεσθε λυθήσονται			<i>sería desatada/o</i> λυθησοίμην λυθήσοιο λυθήσοιτο λυθησοίμεθα λυθησοίσθε λυθήσوينτο	<i>haber de ser desatada/o</i> λυθήσεσθαι	<i>que será desatada/o, para ser desatada/o</i> λυθησόμενος, -η, -ον
Aoristo	<i>fun desatada/o</i> ἔλυθην ἔλυθης ἔλυθη ἔλύθημεν ἔλύθητε ἔλύθησαν	<i>sé desatada/o</i> λύθητι λύθητω λύθητε λύθεντων	<i>sexa educada/o</i> λυθῶ λυθῆς λυθῇ λυθῶμεν λυθῆτε λυθῶσι(ν)	<i>sería desatada/o</i> λυθείην λυθείης λυθείη λυθείμεν λυθείτε λυθείεν	<i>ter sido desatada/o</i> λυθῆναι	<i>que foi desatado/a</i> Μ. λυθείς, -εντος Ε. λυθεῖσα, -ης Ν. λυθέν, -εντος

SINTAXE DAS VOCES

Voz activa: Leva desinencias activas. O suxeito realiza a acción do verbo. Pode levar complemento directo.

Ex: Ὁ σοφός τὴν ἀλήθειαν **γινώσκει**: *o sabio coñece a verdade*

Voz media: Leva desinencias medio-pasivas. **Ten significado activo.** O suxeito realiza a acción do verbo sobre si mesmo ou participa nela. Pode levar C.D.

Ex: Ὁ σοφός τὴν ἀλήθειαν **γινώσκεται**: *o sabio coñece a verdade* (coñece para si mesmo, “sábese”)

* A voz media tradúcese igual que a activa, pero nalguna ocasión pódese traducir como a nosa reflexiva: “sábese”, “faise”... para indicar esa participación do suxeito na acción.

Voz pasiva: Leva desinencias medio-pasivas. Ten significado pasivo. O suxeito sofre ou recibe a acción do verbo. Non pode levar C.D. Pode levar **complemento axente**, que é quen realiza a acción:

- ὑπὸ + xt. para seres animados. Ex: ἡ ἀλήθεια **γινώσκεται** ὑπὸ τοῦ σοφοῦ: *A verdade é coñecida polo sabio.*

- Dativo sen preposición para seres inanimados. Ex: ἡ ἀλήθεια **γινώσκεται** τῇ σοφίᾳ: *A verdade é coñecida pola sabiduría.*

VERBOS DEPONENTES

Son verbos que só teñen forma medio-pasiva e significado activo. Enúncianse en –μαι.

Os máis frecuentes son:

βούλομαι: querer (con inf.)

γίγνομαι: chegar a ser, ser, nacer, suceder... (con pred.)

δύναμαι: poder (con inf.)

ἔρχομαι: ir

μάχομαι: loitar

...

VERBOS CONTRACTOS: -άω, -έω, -όω

Os verbos contractos son aqueles que rematan a súa raíz en vogal aberta: τιμά-ω (honrar), ποιέ-ω (facer), δηλό-ω (mostrar)
 No **tema de presente** (presente e imperfecto) a vogal final da súa raíz contrae coas vogais temáticas (ver páx. 2).
 Nos **temas de futuro, aoristo e perfecto** alongan a vogal final da súa raíz:

Presente (ind. activo)	Futuro (ind. activo)	Aoristo (ind. activo)	Perfecto (ind. activo)
τιμάω> τιμῶ <i>honro</i>	τιμή-σω..... <i>honrarei</i>	ἐ-τίμη-σα..... <i>honrei</i>	τε-τίμη-κα..... <i>honrei</i>
ποιέω> ποιῶ <i>fago</i>	ποιή-σω <i>farei</i>	ἐ-ποίη-σα..... <i>fixen</i>	πε-ποίη-κα..... <i>fixen</i>
δηλόω> δηλῶ... <i>mostro</i>	δηλώ-σω <i>mostrarei</i>	ἐ-δήλω-σα..... <i>mostrei</i>	δε-δήλω-κα..... <i>mostrei</i>

VOZ ACTIVA DO VERBO τιμάω (honrar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>eu honro</i>	<i>honra ti</i>	<i>honre eu</i>	<i>eu honraria...</i>	<i>honrar</i>	<i>que honra, honrando</i>
	τιμάω> τιμῶ		τιμάω>τιμῶ	τιμαοίην>τιμῶην		M. τιμάων, -άοντος>
	τιμάεις> τιμᾶς	τίμαε>τίμα	τιμάης>τιμᾶς	τιμαοίης>τιμῶης		τιμών, -ώντος
	τιμάει> τιμᾷ	τιμαέτω>τιμάτω	τιμάη>τιμᾷ	τιμαοίη>τιμῶη	τιμάεν>	F. τιμάουσα, -αούσης>
	τιμάομεν> τιμῶμεν		τιμάωμεν>τιμῶμεν	τιμαοίμεν>τιμῶμεν	τιμᾶν	τιμῶσα, -ώσης
	τιμάετε> τιμᾶτε	τιμάετε>τιμᾶτε	τιμάητε>τιμᾶτε	τιμάοιτε>τιμῶτε		N. τιμάον, -άντος>
Imperfecto	τιμάουσι>τιμῶσι(ν)	τιμαόντων>τιμῶντων	τιμάωσι>τιμῶσι(ν)	τιμάοιεν>τιμῶεν		τιμών, -ώντος
	<i>honraba</i>					
	ἐτίμαον> ἐτίμων					
	ἐτίμαες>ἐτίμας					
	ἐτίμαε>ἐτίμα					
	ἐτιμάομεν>ἐτιμῶμεν					
Presente	ἐτιμάετε>ἐτιμᾶτε					
	ἐτίμαον> ἐτίμων					
VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO τιμάω (honrar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>honro(me)/son honrada</i>	<i>honra(te)/sé honrada</i>	<i>honre(me)/sexa honrada</i>	<i>honraria(me)/sería honrada...</i>	<i>honrar(se)/ ser honrada</i>	<i>que (se) honra, que é honrado/a</i>
	τιμάομαι>τιμῶμαι		τιμάωμαι>τιμῶμαι	τιμαοίμην>τιμῶμην		τιμαόμενος, -η, -ον>
	τιμάει>τιμᾷ	τιμάου>τιμῶ	τιμάη>τιμᾷ	τιμαοιοι>τιμῶο		τιμῶμενος, -η, -ον
	τιμάεται>τιμᾶται	τιμάεσθω>τιμᾶσθω	τιμάηται>τιμᾶται	τιμάοιτο>τιμῶτο	τιμάεσθαι>	
	τιμαόμεθα>τιμῶμεθα		τιμαώμεθα>τιμῶμεθα	τιμαοίμεθα>τιμῶμεθα	τιμᾶσθαι	
	τιμάεσθε>τιμᾶσθε	τιμάεσθε>τιμᾶσθε	τιμάησθε>τιμᾶσθε	τιμάοισθε>τιμῶσθε		
Imperfecto	τιμάονται>τιμῶνται	τιμάοντων>τιμῶντων	τιμάωνται>τιμῶνται	τιμάοιντο>τιμῶντο		
	<i>honraba(me)/era honrada</i>					
	ἐτιμαόμην>ἐτιμῶμην					
	ἐτιμάου>ἐτιμῶ					
	ἐτιμάετο>ἐτιμᾶτο					
	ἐτιμαόμεθα>ἐτιμῶμεθα					
Presente	ἐτιμάεσθε>ἐτιμᾶσθε					
	ἐτιμάοντο>ἐτιμῶντο					
VOZ ACTIVA DO VERBO ποιέω (facer)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>fago</i>	<i>fai</i>	<i>faga</i>	<i>faría</i>		<i>que fai, facendo</i>
	ποιέω>ποιῶ		ποιέω>ποιῶ	ποιεοίην>ποιοίην	<i>facer</i>	M. ποιέων, -έοντος>
	ποιέεις>ποιεῖς	ποιέε>ποιεί	ποιέης>ποιῆς	ποιεοίης>ποιοίης	ποιέεν>ποιεῖν	ποιῶν, -οῦντος
	ποιέει>ποιεῖ	ποιεέτω>ποιεῖτω	ποιέη>ποιῆ	ποιεοίη>ποιοίης		F. ποιέουσα, -εούσης>
	ποιεοίμεν>ποιοῖμεν		ποιέωμεν>ποιῶμεν	ποιεοίμεν>ποιοῖμεν		ποιοῦσα, -ούσης
	ποιέετε>ποιεῖτε	ποιέετε>ποιεῖτε	ποιέητε>ποιῆτε	ποιεοῖτε>ποιοῖτε		N. ποιέον, -έοντος>
Imperfecto	ποιέουσιν>ποιοῦσιν(ν)	ποιεόντων>ποιοῦντων	ποιέωσιν>ποιῶσιν(ν)	ποιεοίεν>ποιοῖεν		ποιοῦν, -οῦντος
	<i>facía</i>					
	ἐποιέον>ἐποιοῦν					
	ἐποιέες>ἐποιεῖς					
	ἐποιέε>ἐποίει					
	ἐποιεοίμεν>ἐποιοῖμεν					
Presente	ἐποιέετε>ἐποιεῖτε					
	ἐποιέουσιν>ἐποιοῦσιν					

VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO ποιέω (facere)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>fago(me)/son feita</i>	<i>fai(te)/sé feita</i>	<i>faga(me)/sexa feita</i>	<i>faría(me)/sería feita</i>	<i>facere(se)/ ser feita</i> ποιέεσθαι> ποιεῖσθαι	<i>que (se) fai/ é feito/a</i>
	ποιέομαι>ποιούμαι		ποιέωμαι>ποιῶμαι	ποιεοίμην>ποιοίμην		ποιεόμενος, -η, -ον>
	ποιέει>ποιεῖ	ποιέου>ποιού	ποιέη>ποιῇ	ποιέοιο>ποιοῖο		ποιούμενος, -η, -ον
	ποιέεται>ποιεῖται	ποιέεσθω>ποιεῖσθω	ποιέηται>ποιῇται	ποιέοιτο>ποιοῖτο		
	ποιέομεθα>ποιούμεθα		ποιέωμεθα>ποιῶμεθα	ποιεοίμεθα>ποιοίμεθα		
	ποιέεσθε>ποιεῖσθε	ποιέεσθε>ποιεῖσθε	ποιέησθε>ποιῇσθε	ποιέοισθε>ποιοῖσθε		
Imperfecto	<i>facía(me)/era feita</i>					
	ἐποιέομην>ἐποιούμην					
	ἐποιέου>ἐποιού					
	ἐποιέετο>ἐποιεῖτο					
	ἐποιέομεθα>ἐποιούμεθα					
	ἐποιέεσθε>ἐποιεῖσθε					
	ἐποιόνται>ποιούνται	ποιέεσθων>ποιεῖσθων	ποιέωνται>ποιῶνται	ποιέοιντο>ποιοῖντο		

VOZ ACTIVA DO VERBO δηλόω (mostrare)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>mostro</i>	<i>mostra</i>	<i>mostre</i>	<i>mostraría</i>	<i>mostrare</i> δηλόειν> δηλοῦν	<i>que mostra/ mostrando</i>
	δηλόω>δηλῶ		δηλόω>δηλῶ	δηλοοίην>δηλοίην		M. δηλόων, -όοντος>
	δηλόεις>δηλοῖς	δήλοε>δήλου	δηλόης>δηλοῖς	δηλοοίης>δηλοίης		δηλῶν, -οῦντος
	δηλόει>δηλοῖ	δηλοέτω>δηλούτω	δηλόη>δηλῇ	δηλοοίη>δηλοίη		F. δηλόουσα, -οούσης>
	δηλόομεν>δηλούμεν		δηλόωμεν>δηλῶμεν	δηλοοίμεν>δηλοίμεν		δηλοῦσα, - οούσης
	δηλόετε>δηλοῦτε	δηλόετε>δηλοῦτε	δηλόητε>δηλῶτε	δηλοοίτε>δηλοῖτε		N. δηλόν, -όοντος>
Imperfecto	<i>mostraba</i>					δηλοῦν, -οῦντος
	ἐδήλοον>ἐδήλουν					
	ἐδήλοες>ἐδήλους					
	ἐδήλοε>ἐδήλου					
	ἐδηλόομεν>ἐδηλούμεν					
	ἐδηλόετε>ἐδηλοῦτε					
	ἐδήλουν>ἐδήλουν					

VOZ MEDIA E PASIVA DO VERBO δηλόω (amare)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	<i>mostro(me)/son mostrada</i>	<i>mostra(te)/sé mostrada</i>	<i>mostre(me)/sexa mostrada</i>	<i>mostaría(me)/sería mostrada</i>	<i>mostrare(se)/ ser mostrada</i> δηλόεσθαι> δηλοῦσθαι	<i>que (se) amosa, que é amosado/a</i>
	δηλόομαι>δηλούμαι		δηλόωμαι>δηλῶμαι	δηλοοίμην>δηλοίμην		δηλοόμενος, -η, -ον>
	δηλόει>δηλοῖ	δηλόου>δηλού	δηλόη>δηλοῖ	δηλόοιο>δηλοῖο		δηλούμενος, -η, -ον
	δηλόεται>δηλούται	δηλοέσθω>δηλούσθω	δηλόηται>δηλῶται	δηλόοιτο>δηλοῖτο		
	δηλόομεθα>δηλούμεθα		δηλόωμεθα>δηλῶμεθα	δηλοοίμεθα>δηλοίμεθα		
	δηλόεσθε>δηλοῦσθε	δηλόεσθε>δηλοῦσθε	δηλόησθε>δηλῶσθε	δηλόοισθε>δηλοῖσθε		
Imperfecto	<i>mostraba(me)/era mostrada</i>					
	ἐδηλοόμην>ἐδηλούμην					
	ἐδηλόου>ἐδηλού					
	ἐδηλόετο>ἐδηλούτο					
	ἐδηλόομεθα>ἐδηλούμεθα					
	ἐδηλόεσθε>ἐδηλοῦσθε					
	ἐδηλόοντο>ἐδηλοῦντο	δηλοέσθων>δηλούσθων	δηλόωνται>δηλῶνται	δηλόοιντο>δηλοῖντο		

VERBOS CONSONÁNTICOS

I. VERBOS OCLUSIVOS OU MUDOS

LABIAIS		VELARES OU GUTURAIS		DENTAIS	
-βω	τρίβω (triturar)	-γω	ἄγω (levar)	-δω	ψεύδω (enganar)
-πω	βλέπω (ver)	-κω	διώκω (perseguir)	-τω	ἀνύτω (cumprir)
-φω	γράφω (escribir)	-χω	ἄρχω (gobernar)	-θω	πείθω (convencer)
-πτω	κλέπτω (roubar)	-ττω/-σσω	πράττω (facere)	-ζω	ἐλπίζω (esperar)

FENÓMENOS FONÉTICOS

1) Contacto con -σ-: futuro e aoristo activos e medios (ver páx. 1)

labial + σ = ψ	velar + σ = ξ	dental + σ = σ
----------------	---------------	----------------

2) Contacto con -κ-: perfecto activo

labial + κ = φ (aspiración da labial)	velar + κ = χ (aspiración da velar)	dental + κ = κ (desaparición da dental)
--	--	--

3) Contacto con -θ-: futuro e aoristo pasivos

labial + θ = φ (aspiración da labial)	velar + θ = χ (aspiración da velar)	dental + θ = σ (asibilación da dental)
--	--	---

4) Contactos diversos: perfecto medio pasivo (ver cadro)

VERBOS OCLUSIVOS

		Activo	Medio	Pasivo
		Futuro	Futuro	Futuro
Labiais τρίβω	Futuro	-ψω τρίψω	-ψομαι τρίψομαι	-φθήσομαι τριφθήσομαι
	Aoristo	-ψα ἐτριψα	-ψαμην ἐτριψάμην	-φθην ἐτρίφθην
	Perfecto	-φα τέτριφα	τέτριμμαι τέτριψαι τέτριπται	τετρίμμεθα τέτριφθε τετριμμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)
Velares πράττω	Futuro	-ξω πράξω	-ξομαι πράξομαι	-χθήσομαι πραχθήσομαι
	Aoristo	-ξα ἐπραξα	-ξάμην ἐπραξάμην	-χθην ἐπράχθην
	Perfecto	-χα πέπραχα	πέπραγμαι πέπραψαι πέπρακται	πεπραγμεθα πέπραχθε πεπραγμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)
Dentais πείθω	Futuro	-σω πείσω	-σομαι πείσομαι	-σθήσομαι πεισθήσομαι
	Aoristo	-σα ἐπείσα	-σάμην ἐπείσάμην	-σθην ἐπείσθην
	Perfecto	-κα πέπεικα	πέπειμαι πέπεισαι πέπεισται	πεπίεμεθα πέπεισθε πεπεισμένοι, -αι, -α εἶσι(ν)

II. VERBOS LÍQUIDOS (raíz en líquida λ, ρ e nasal μ, ν)

-λλω: ἀγγέλλω (anunciar)	-ρω: φθείρω (destruír)	-μω: τέμνω (cortar)	-νω: φαίνω (mostrar)
Tema de presente: tema reforzado + vocal temática + desinencias persoais			
ἀγγέλλω Raíz: ἀγγελ-	φθείρω Raíz: φθερ-	τέμνω Raíz: τεμ-	φαίνω Raíz: φαν-
Tema de futuro: Raíz + -εσ+ vocal temática + desinencias persoais ⇒ contraccións			
ἀγγελ-εσ-ω> ἀγγελῶ (act.)	φθερῶ	τεμῶ	φανῶ
ἀγγελ-εσ-ομαι> ἀγγελοῦμαι (med.)	φθεροῦμαι	τεμοῦμαι	φανοῦμαι
Tema de aoristo: Aumento + Raíz + -σα- desinencias persoais ⇒ alongamento da vocal final da raíz			
ἤγγελ-σα> ἤγγειλα (act.)	ἔφθερ-σα> ἔφθειρα	(aor. 2º: ἔταμον)	ἔφαν-σα> ἔφηναι
ἤγγελ-σα-μην> ἤγγειλάμην (med.)	ἔφθερ-σα-μην> ἔφθειράμην		ἔφαν-σα-μην> ἔφηνάμην

AORISTO RADICAL OU SEGUNDO

Moitos verbos gregos non forman o aoristo con -σα- (sigmático), senón que varían a súa raíz (radicais) e engaden as desinencias sin sufixo temporal. O aoristo de indicativo aseméllase a un imperfecto e nos outros modos compórtase coma un presente.

Tipos de aoristos radicais:

- **Temáticos:** ἔ-λιπ-ο-ν aor. 2º de λείπω (leva vogal temática)
- **Atemáticos:** ἔ-βη-ν aor 2º de βαίνω (non leva vogal temática)

Conxugación de **aoristo 2º, radical temático**, voz activa: Verbo λείπω, tema de aoristo: λιπ-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(dexei)	(deixa ti)	(eu deixe)	(deixaría, deixe, deixase)		(que deixou)
	ἔλιπον		λίπω	λίπομι	(deixar, ter deixado)	M- λίπων, -οντος
	ἔλιπες	λίπε	λίπῃς	λίποις		F- λιπούσα, -ης
	ἔλιπε(ν)	λίπέτω	λίπῃ	λίποι	λιπεῖν	N- λίπον, -οντος
	ἐλίπομεν		λίπωμεν	λίπομεν		
	ἐλίπετε	λίπετε	λίπητε	λίποιτε		
	ἔλιπον	λιπόντων	λίπωσι(ν)	λίποιεν		

Conxugación de **aoristo 2º, radical atemático**, voz activa: Verbo βαίνω, tema de aoristo: βη-/βα-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(marchei)	(marcha ti)	(eu marche)	(marcharía, marche, marchase)		(que marchou)
	ἔβην		βῶ	βαίην	(marchar, ter marchado)	M- βάς, βάντος
	ἔβης	βῆθι	βῆς	βαίης		F- βᾶσα, -ης
	ἔβη	βήτω	βῇ	βαίη	βῆναι	N- βάν, βάντος
	ἐβήμεν		βῶμεν	βαῖμεν		
	ἐβητε	βῆτε	βῆτε	βαῖτε		
	ἔβησαν	βάντων/βήτωσαν	βῶσι(ν)	βαῖεν		

Conxugación de **aoristo 2º, radical temático, deponente**: Verbo γίγνομαι, tema de aoristo: γεν-

	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Aoristo 2º	(fun)	(se ti)	(eu sexa)	(sería, sexa fose))		
	ἐγενόμην		γένωμαι	γενοίμην	(ser, ter sido)	(que foi)
	ἐγένου (-εσθ)	γενοῦ	γένῃ (-εσθαι)	γένοιο (-σθ)		
	ἐγένετο	γενέσθω	γένηται	γένοιτο	γενέσθαι	γενόμενος, -η, -ον
	ἐγενόμεθα		γενώμεθα	γενοίμεθα		
	ἐγένεσθε	γένεσθε	γένησθε	γένοισθε		
	ἐγένοντο	γενέσθων	γένωνται	γένοιντο		

Aoristos segundos ou radicais máis frecuentes

Presente	Aoristo 2º	Presente	Aoristo 2º
λέγω	εἶπον (dixen)	ὁράω	εἶδον (vin)
λείπω	ἔλιπον (deixei)	λαμβάνω	ἔλαβον (collín)
ἀπο-θνήσκω	ἀπ-έθανον (morrín)	βάλλω	ἔβαλον (lancei)
γίγνομαι	ἐγενόμην (fun, convertínme)	βαίνω	ἔβην (fun, marchei)
ἔρχομαι	ἦλθον (fun, cheguei)	γινώσκω	ἔγνων (coñecín)

VERBOS ATEMÁTICOS EN -μι

- Son verbos atemáticos, non engaden vogal temática (-o/-ε-) no tema de presente.
- Diferéncianse dos verbos en -ω no tema de presente (presente e imperfecto) e no aoristo segundo.
- No presente de indicativo activo teñen desinencias primarias propias (ver páx. 9).

Desinencias primarias activas verbos-μι
-μι
-ς
-τι(-ν)/-σι(ν)
-μεν
-τε
-ασι(ν)

Clasificación:

I. Verbos con reduplicación no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (redupl+raíz+desinencias)	Raíz (alongada/breve)
τίθημι: poñer	τί-θη-μι	-θη-, -θει-/θε-
ἵστημι: estar en pé, colocar	ἵ-σθη-μι	-σθη-/στα-
δίδωμι: dar	δί-δω-μι	-δω-, -δου-/δο-
ἵημι: enviar	ἵ-η-μι	-ή-, -εί-/έ-

- Levan reduplicación (τι-, ἱ-, δι-, ἰ-) só no tema de presente das voces activa e medio-pasiva.
- Na voz activa soen facer as tres persoas de singular coa raíz alongada, mentres que as tres de plural son con raíz breve. Ex. *presente de ind. activo*: τίθημι, τίθης, τίθησι(ν)/ τίθεμεν, τίθετε, τιθέασι(ν).
- No imperfecto activo as tres persoas de singular soen alongar a raíz en diptongo: Ex.: ἐτίθην, ἐτίθεις, ἐτίθει.../ἐδίδουν, ἐδίδους, ἐδίδου.../ἵην, ἵεις, ἵει...

II. Verbos con sufixo -vu- no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (raíz + sufixo vu+desinencias)	Raíz
δείκνυμι: amosar	δείκ-vu-μι	δεικ-

- Levan sufixo -vu- só no tema de presente das voces activa e medio-pasiva.
- No resto dos tempos compórtanse coma verbos en -ω, moitos deles son verbos en oclusiva (velar) con cambios fonéticos en futuro, aoristo e perfecto (ver páx. 16)

III. Verbos sen reduplicación nin sufixo no tema de presente:

Verbo	Separación en morfemas (raíz +desinencias)	Raíz
εἰμί: ser	εἰ-μί	ἔσ-
εἶμι: ir	εἶ-μι	εἶ-/ἰ-
φημί: falar	φη-μί	φη-/φα-

- Son verbos defectivos aos que lle faltan tempos verbais.
- Algúns destes verbos presentan irregularidade, como εἰμί.

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: τίθημι (poner)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(poño) τίθημι τίθης τίθησι(v) τίθεμεν τίθετε τιθέασι(v)	(pon ti) τίθει τιθέτω τίθετε τιθέντων	(poña) τιθῶ τιθῆς τιθῇ τιθῶμεν τιθῇτε τιθῶσι(v)	(poñería, poña...) τιθείην τιθείης τιθείη τιθείμεν τιθείτε τιθείεν	 (poñer) τιθέναι	(poñendo, que pon) M- τιθείς, τιθέντος F- τιθείσα τιθείσης N- τιθέν τιθέντος
	Imperf.	(poña) ἐτίθην ἐτίθεις ἐτίθει	ἐτίθεμεν ἐτίθετε ἐτίθεσαν				
	Futuro	(poñerei) θήσω			(poñería, poña...) θήσοιμι	(ir poñer) θήσειν	(que poñerá, para poñer) M- θήσων, -οντος F- θήσουσα,-ης N- θήσον, -οντος
	Aoristo	(puxen) ἔθηκα ἔθηκας ἔθηκε(v) ἔθεμεν ἔθετε ἔθεσαν	(pon ti) θές θέτω θέτε θέντων	(poña) θῶ θῆς θῇ θῶμεν θῇτε θῶσι(v)	(poñería, poña...) θείην θείης θείη θείμεν θείτε θείεν	(poñer) θεῖναι	(que puxo, poñendo) M- θείς, θέντος F- θείσα,-ης N- θέν, θέντος
	Perfecto	(teño posto) τέθηκα	(ten posto) — τεθηκῶς ἴσθι	(teña posto) τεθήκω	(tería posto...) τεθήκοιμι	(ter posto) τεθηκέναι	(ten amosado, amosando) M- τεθηκῶς, -οτος F- τεθηκυῖα, -ας N- τεθηκός, -οτος
	Plus	(tiña posto) ἐτέθηκειν					
MEDIA	Presente	τίθεμαι τίθесαι τίθεται τίθεμεθα τίθесθε τίθενται	— τίθесο τιθέσθω — τίθесθε τιθέσθων	τιθῶμαι τιθῇ (-ησαι) τιθῇται τιθῶμεθα τιθῇσθε τιθῶνται	τιθείμην τιθείο (-εισο) τιθείτο τιθείμεθα τιθείσθε τιθείντο	 τίθесθαι	(poñendo, que pon) τιθέμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἐτιθέμην ἐτίθесο ἐτίθετο	ἐτίθεμεθα ἐτίθесθε ἐτίθεντο				
	Fut.	θήσομαι			θησοίμην	θήσεσθαι	(que poñerá, para poñer) θησόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἐθέμην ἐθου (-εσο) ἐθετο ἐθέμεθα ἐθесθε ἐθεντο	— θοῦ θέσθω θέσθε θέσθων	θῶμαι θῇ (-ησαι) θῇται θῶμεθα θῇσθε θῶνται	θείμην θείο (-σο) θείτο θείμεθα θείσθε θείντο	θέσθαι	(poñendo, que puxo) θέμενος, -η, -ον
	Perf.	τέθειμαι	— τέθεισο	τεθειμένος ᾧ	τεθειμένος εἶην	τεθεισθαι	(que ten posto, posto) τεθειμένος, -η, -ον
	Plus	ἐτεθείμην					
	PASIVA	Fut.	(serei posto) τεθήσομαι			(sería, sexa... posto) τεθησοίμην	(haber de ser posto) τεθήσεσθαι
Aoristo		(fun posto) ἐτέθην	(sé posto) — τέθητι	(sexa posto) τεθῶ	(sería, sexa... posto) τεθείην	(ser posto) τεθῆναι	(que foi posto) M- τεθείς, -έντος F- τεθείσα, -ης N- τεθέν, -έντος

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: ἵστημι (colocar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(coloco) ἵστημι ἵστης ἵστησι(ν) ἵσταμεν ἵστατε ἵστάσι(ν)	(coloca ti) ἵστη ἵστάτω ἵστατε ἱστάντων	(coloque) ἱστῶ ἱστής ἱστή ἱστῶμεν ἱστήτε ἱστώσι(ν)	(colocaría, coloque...) ἱσταίην ἱσταίης ἱσταίῃ ἱσταίμεν ἱσταίτε ἱσταίεν	(colocar) ἱσταναι	(colocando, que coloca) M- ἱστάς, ἱστάντος F- ἱστάσα ἱστάσης N- ἱστάν ἱστάντος
	Imperf.	(colocaba) ἱσθην ἱσθής ἱσθῇ	ἱσταμεν ἱστατε ἱστασαν				
	Futuro	(colocarei) στήσω			(colocaría, coloque...) στήσοιμι	(ir colocar) στήσειν	(que colocará, para colocar) M- στήσων, -οντος F- στήσουσα, -ης N- στήσον, -οντος
	Aoristo	(coloquei) ἕσθην ἕσθής ἕσθῃ ἕστημεν ἕστητε ἕστησαν	(coloca ti) στήθι στήτω στήτε στάντων	(coloque) σῶ στής στή σῶμεν στήτε σῶσι(ν)	(colocaría, coloque...) σταίην σταίης σταίῃ σταίμεν σταίτε σταίεν	(colocar) σθῆναι	(que colocou, colocando) M- στάς, στάντος F- στάσα, -ης N- στάν, στάντος
	Perfecto	(teño colocado) ἕστηκα	(ten colocado) — ἕστηκώς ἵσθι	(teña colocado) ἕστηκω	(tería colocado...) ἕστηκοιμι	(ter colocado) ἕστηκέναι	(ten colocado, colocando) M- ἕστηκώς, -οτος F- τέστηκυῖα, -ας N- ἕστηκός, -οτος
	Plusc.	(tiña colocado) εἰστήκειν					
MEDIA	Presente	ἵσταμαι ἵστασαι ἵσταται ἵσταμεθα ἵστασθε ἵστανται	— ἵτασο ἱστάσθω — ἱτασθε ἱτάσθων	ἱστώμαι ἱστή (-ησαι) ἱστήται ἱστώμεθα ἱστήσθε ἱστώνται	ἱσταίμην ἱσταῖο (-αισο) ἱσταῖτο ἱσταίμεθα ἱσταίσθε ἱσταίντο	ἱστασθαι	(colocando, que coloca) ἱστάμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἱστάμην ἱτασο ἱστατο	ἱτάμεθα ἱτασθε ἱσαντο				
	Fut.	στήσομαι			στήσοίμην	στήσεσθαι	(que colocará, para colocar) στήσόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἕστησάμην ἕστήσω (-ασο) ἕστησατο ἕστησάμεθα ἕστησασθε ἕστησαντο	— στήσαι στησάσθω στήσασθε στησάσθων	στήσωμαι στήση (-ησαι) στήσηται στησώμεθα στήσησθε στήσωνται	στησαίμην στήσαιο (-σο) στήσαιτο στησαίμεθα στήσαισθε στήσαντο	στήσασθαι	(colocando, que colocou) στήσαμενος, -η, -ον
	Perf.						
	Plus						
PASIVA	Futu	(serei colocado) σταθήσομαι			(sería, sexa... colocado) σταθήσοίμην	(haber de ser colocado) σταθήσεσθαι	(que será colocado, para ser colocado) σταθήσόμενος, -η, -ον
	Aoristo	(fun colocado) ἐστάθην	(sé colocado) — στάθητι	(sexa colocado) στάθῶ	(sería, sexa... colocado) σταθείην	(ser colocado) στάθῆναι	(que foi colocado) M- σταθείς, -έντος F- σταθείσα, -ης N- σταθέν, -έντος

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: δίδωμι (dar)

ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(dou) δίδωμι δίδως δίδωσι(ν) δίδομεν δίδοτε διδόασι(ν)	(dá ti) δίδου διδότω δίδοτε διδόντων	(dea) διδῶ διδῶς διδῶ διδῶμεν διδῶτε διδῶσι(ν)	(daría, dea...) διδοίην διδοίης διδοίη διδοίμεν διδοίτε διδοίεν	(dar) διδόναι	(dando, que da) M- διδούς, διδόντος F- διδοῦσα διδούσης N- διδόν διδόντος
	Imperf.	(daba) ἐδίδουν ἐδίδους ἐδίδου	ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν				
	Futuro	(darei) δώσω			(daría, dea...) δώσοιμι	(ir dar) δώσειν	(que dará, para dar) M- δώσων, -οντος F- δώσουσα, -ης N- δώσον, -οντος
	Aoristo	(dei) ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε(ν) ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν	(des ti) δός δότω δότε δόντων	(dea) δῶ δῶς δῶ δῶμεν δῶτε δῶσι(ν)	(daría, dea...) δοίην δοίης δοίη δοίμεν δοίτε δοίεν	(dar) δοῦναι	(que deu, dando) M- δούς, δόντος F- δοῦσα, -ης N- δον, δόντος
	Perfecto	(teño dado) δέδωκα	(ten dado) — δεδωκώς ἴσθι	(teña dado) δεδώκω	(tería dado...) δεδώκοιμι	(ter dado) δεδωκέναι	(ten dado, dando) M- δεδωκώς, -οτος F- δεδωκυία, -ας N- δεδωκός, -οτος
	Plusc.	(tiña colocado) εἰστήκειν					
MEDIA	Presente	δίδομαι δίδοσαι δίδοται δίδομεθα δίδοσθε δίδονται	— δίδοσο διδόσθω — δίδοσθε διδόσθων	διδῶμαι διδῶ (-ωσαι) διδῶται διδῶμεθα διδῶσθε διδῶνται	διδοίμην διδοῖο (-οισο) διδοῖτο διδοίμεθα διδοῖσθε διδοῖντο	δίδοσθαι	(dando, que da) διδόμενος, -ης, -ον
	Imperf.	ἐδιδόμην ἐδίδοσο ἐδίδοτο	ἐδιδόμεθα ἐδίδοσθε ἐδίδοντο				
	Fut.	δώσομαι			δώσοίμην	δώσεσθαι	(que dará, para dar) δωσόμενος, -η, -ον
	Aoristo	ἔδομην ἔδου (-οσο) ἔδοτο ἔδομεθα ἔδοσθε ἔδοντο	— δοῦ (-οσο) δόσθω — δόσθε δόσθων	δῶμαι δῶ (-ωσαι) δῶται δῶμεθα δῶσθε δῶνται	δοίμην δοῖο (-οισο) δοῖτο δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο	δόσθαι	(dando, que deu) δόμενος, -η, -ον
	Per	ἔεδομαι	— δέδοσο	δεδομένος ῶ	δεδομένος εἶην	δεδόσθαι	(que ten dado, dado) δεδομένος, -η, -ον
	Plus	ἐδεδόμην					
PASIVA	Futuro	(serei dado) δοθήσομαι			(sería, sexa... dado) δοθησοίμην	(haber de ser dado) δοθήσεσθαι	(que será dado, para ser dado) δοθησόμενος, -η, -ον
	Aoristo	(fun dado) ἐδόθην	(sé dado) — δόθητι	(sexa dado) δοθῶ	(sería, sexa... dado) δοθείην	(ser dado) δοθῆναι	(que foi dado) M- δοθείς, -έντος F- δοθείσα, -ης N- δοθέν, -έντος

I. VERBOS EN -μι CON REDUPLICACIÓN NO PRESENTE: ἔμμι (enviar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(envío)	(envía ti)	(envié)	(enviaría, envíe...)	(enviar)	(enviando, que envía)
		ἔμμι		ἰῶ	ἰείην		M- εἰς,
		ἔμης	ἔει	ἰῆς	ἰείης		ἰέντος
		ἔμσι(ν)	ἔέτω	ἰῆ	ἰείῃ		F- εἰσα
		ἔμεν		ἰῶμεν	ἰείμεν		ἰείσης
		ἔτετε	ἔτετε	ἰῆτε	ἰείτε		N- ἰέν
ἔμισι(ν)	ἰέντων	ἰῶσι(ν)	ἰείεν	ἰέντος			
Imperf.	(envía)						
	ἔην	ἔμεν					
Futuro	(enviarei)			(enviaría, envíe...)	(ir enviar)	(que enviará, para enviar)	
	ἔσω			ἔσοιμι	ἔσειν	M- ἔσων, -οντος F- ἔσουσα,-ης N- ἔσον, -οντος	
Aoristo	(enviei)	(envia ti)	(envié)	(enviaría, envíe...)	(enviar)	(que enviou, enviando)	
	ἔκα		ῶ	εἶην	εἶναι	M- εἶς, ἔντος F- εἶσα,εἶσης N- ἔν, ἔντος	
	ἔκας	ἔς	ῆς	εἶης			
	ἔκε(ν)	ἔτω	ῆ	εἶῃ			
	ἔμεν		ῶμεν	εἶμεν			
	ἔτετε	ἔτε	ῆτε	εἶτε			
ἔισαν	ἔντων	ῶσι(ν)	εἶεν				
Perfecto	(teño enviado)	(ten enviado)	(teña enviado)	(tería enviado...)	(ter enviado)	(ten enviado, enviando)	
	εἶκα	— εἰκῶς ἴσθι	εἰκῶς ῶ	εἰκῶς εἶην	εἰκέναι	M- εἰκῶς, -οτος F- εἰκυῖα, -ας N- εἰκός, -οτος	
Plusc.	(tiña enviado)						
εἶκειν							
MEDIA	Presente	ἔμαι	—	ἰῶμαι	ἰείμην	ἔεσθαι	(enviando, que envía)
		ἔσαι	ἔεσο	ἰῆ (-ῆσαι)	ἰεῖο (-εἰσο)		ἰέμενος, -μένη, -μενον
		ἔται	ἔέσθω	ἰῆται	ἰεῖτο		
		ἔμεθα	—	ἰῶμεθα	ἰείμεθα		
		ἔσθε	ἔεσθε	ἰῆσθε	ἰεῖσθε		
		ἔνται	ἔέσθων	ἰῶνται	ἰεῖντο		
	Imperf.	ἔμην	ἰέμεθα				
ἔεσο		ἔεσθε					
ἔετο	ἔέντο						
Fut.	ἔσομαι			ἔσοίμην	ἔσεσθαι	(que enviará, para enviar)	
						ἔσόμενος, -μένη, -μενον	
Aoristo	εἶμην	—	ῶμαι	εἶμην	ἔεσθαι	(enviando, que enviou)	
	εἶσο	οὐ	ῆ (ῆσαι)	εἶο (εἶσο)		ἔμενος, ἔμένη, ἔμενον	
	εἶτο	ἔσθω	ῆται	εἶτο			
	ἔμεθα		ῶμεθα	εἶμεθα			
	εἶσθε	ἔσθε	ῆσθε	εἶσθε			
	εἶντο	ἔσθων	ῶνται	εἶντο			
Perf.	εἶμαι	— εἶσο	εἰμένος ῶ	εἰμένος εἶην	εἶσθαι		(que ten enviado, enviado)
						εἰμένος, -η, -ον	
Plus	εἶμην						
PASIVA	Fut.	(serei enviado)			(sería, sexa... enviado)	(haber de ser enviado)	(que será enviado, para ser enviado)
		ἔθήσομαι			ἔθησοίμην	ἔθήσεσθαι	ἔθησόμενος, -μένη,-μενον
Aoristo		(fun enviado)	(sé enviado)	(sexa enviado)	(sería, sexa... enviado)	(ser enviado)	(que foi enviado)
		ἐθην	— ἔθητι	ἐθῶ	ἐθείην	ἐθῆναι	M- ἐθείς, ἐθέντος F- ἐθείσα, ἐθείσης N- ἐθέν, ἐθέντος

II. VERBOS EN -μι CON SUFFIXO -vu- NO PRESENTE: δείκνυμι(amosar)							
ACTIVA		Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
	Presente	(amoso) δείκνυμι δείκνυς δείνυσσι(ν) δείκνυμεν δείκνυτε δείνύασιν	(amosa ti) δείκνυ δείκνύτω δείκνυτε δείκνύντων	(amose) δεικνύω δεικνύης δεικνύη δεικνύμεν δεικνύητε δεικνύσσι(ν)	(amosaría, amose...) δεικνύοιμι δεικνύοις δεικνύοι δεικνύοιμεν δεικνύοιτε δεικνύοιεν	(amosar) δεικνύναι	(amosando, que amosa) M- δεικνύς, δεικνύντος F- δεικνύσα δεικνύσης N- δεικνύν δεικνύντος
	Imperf.	(amosaba) ἔδεικνυν ἔδεικνυς ἔδεικνυ	ἔδεικνυμεν ἔδεικνυτε ἔδεικνυσαν				
	Futuro	(amosarei) δείξω			(amosaría, amose...) δείξοιμι	(ir amosar) δείξειν	(que amosará, para amosar) M- δείξων, -οντος F- δείξουσα, -ης N- δείξον, -οντος
	Aoristo	(amosei) ἔδειξα	(amosa ti) — δείξον	(amose) δείξω	(amosaría, amose...) δείξαιμι	(amosar) δείξαι	(que amosou, amosando) M- δείξας, -αντος F- δείξασα, -ης N- δείξαν, -αντος
	Perfecto	(teño amosado) δέδειχα	(ten amosado) — δεδειχώς ἴσθι	(teña amosado) δεδείχω	(teña amosado...) δεδείχοιμι	(ter amosado) δεδειχέναι	(ten amosado, amosando) M- δεδειχώς, -οτος F- δεδειχῦα, -ας N- δεδειχός, -οτος
	Plusq.	(tiña amosado) ἔδεδείχουν					
MEDIA	Presente	δείκνυμαι δείκνυσαι δείκνυται δεικνύμεθα δείκνυσθε δείκνυνται	— δείκνυσσο δεικνύσθω — δείκνυσθε δεικνύσθων	δεικνύμαι δεικνύη δεικνύται δεικνύμεθα δεικνύσθε δεικνύνται	δεικνυοίμην δεικνύοιο δεικνύοιτο δεικνυοίμεθα δεικνύοισθε δεικνύοντο	δεικνυσθαι	(amosando, que amosa) M- δεικνύμενος, -ου F- δεικνύμενη, -ης N- δεικνύμενον, -ου
	Imperf.	ἔδεικνύμην ἔδεικνυσσο ἔδεικνυτο	ἔδεικνύμεθα ἔδεικνυσθε ἔδεικνυντο				
	Fut.	δείξομαι			δείξοίμην	δείξεσθαι	(que amosará, para amosar) δείξόμενος, -η, -ον
	Aor.	ἔδειξάμην	— δείξαι	δείξωμαι	δείξάμην	δείξασθαι	(amosando, que amosou)
	Perf.	δέδειγμαι	— δέδειξο	δεδειγμένος ᾧ	δεδειγμένος εἶην	δεδειχθαι	(que ten amosado, amosado) δεδειγμένος, -η, -ον
	Plusq.	ἔδεδείγμην					
PASIVA	Futuro	(serei amosado) δειχθήσομαι			(sería, sexa... amosado) δειχθησείμην	(haber de ser amosado) δειχθήσεσθαι	(que será amosado, para ser amosado) δειχθησόμενος, -η, -ον
	Aoristo	(fun amosado) ἐδείχθην	(sé amosado) — δείχθητι	(sexa amosado) δειχθῶ	(sería, sexa... amosado) δειχθείην	(ter sido amosado) δειχθῆναι	(que foi amosado) M- δειχθείς, -εντος F- δειχθεῖσα, -ης N- δειχθέν, -εντος

III. VERBOS EN -μι SEN REDUPLICACIÓN NIN SUFIXO NO PRESENTE. (VERBOS DEFECTIVOS)

VERBO εἶμι (ir)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	(vou) εἶμι εἶ εἶσι(ν) ἴμεν ἴτε ἴασι(ν)	(vai ti) — ἴθι ἴτω — ἴτε ἴόντων	(vaia) ἴω ἴης ἴη ἴωμεν ἴητε ἴωσιν	(iría, fose...) ἴοιμι ἴοις ἴοι ἴοιμεν ἴοιτε ἴοιεν	(ir) ἰέναι	(indo, o/a que vai) M- ἰών, ἰόντος F- ἰούσα, ἰούσης N- ἰόν, ἰόντος
Imperfect	(ía) ἦα/ ἦειν ἦισθα/ ἦεις ἦει/ ἦειν	ἦμεν/ ἦειμεν ἦτε/ ἦειτε ἦσαν/ ἦεσαν				

* O verbo εἶμι só ten presente en voz activa, o resto dos tempos tómanse de ἔρχομαι.

VERBO φημί (falar)						
	Indicativo	Imperativo	Subxuntivo	Optativo	Infinitivo	Participio
Presente	(falo) φημί φής/ φής φησί(ν) φαμέν φατέ φασί(ν)	(fala) — φάθι φάτω — φάτε φάντων	(fale) φῶ φῆς φῆ φῶμεν φῆτε φῶσι	(falaría, fale...) φαίην φαίης φαίη φαῖμεν φαῖτε φαῖεν	(falar) φάναι	(falando, o/a que fala) M- φάς, φάντος F- φᾶσα, φάσης N- φάν, φάντος
Imperfecto	(falaba) ἔφην ἔφησθα/ ἔφης ἔφη ἔφαμεν ἔφατε ἔφασαν					
Futuro	(falarei) φήσω φήσεις φήσει φήσομεν φήσετε φήσουσι(ν)			(falaría, fale...) φήσοιμι φήσοις φήσοι φήσοιμεν φήσοιτε φήσοιεν	(ir a falar) φήσειν	(o que falará, para falar) M- φήσων, -οντος F- φήσουσα, -ης N- φήσον, -οντος
Aoristo	(falei) ἔφησα ἔφησας ἔφησε(ν) ἔφήσαμεν ἔφήσατε ἔφησαν	(fala) — φῆσον φῆσάτω — φῆσατε φῆσάντων	(fale) φήσω φήσης φήση φήσωμεν φήσητε φήσωσι(ν)	(falaría, fale...) φήσαιμι φήσαις φήσαι φήσαιμεν φήσαιτε φήσαιεν	(falar) φῆσαι	(o que falou, falando) M- φήσας, -αντος F- φῆσα, -ης N- φῆσαν, -αντος

* φημί carece de perfecto.

* O imperfecto de φημί pode ter valor de aoristo.

* Na voz media úsase o imperfecto: ἔφαμην, ἔφαο, ἔφατο (en Homero sen aumento: φάτο)

ORACIÓN DE INFINITIVO

O infinitivo é unha forma nominal (ou non persoal) do verbo polo que funciona ao mesmo tempo como:

a) Nome: na frase fai as súas funcións entre as que destacan **complemento directo** de verbos transitivos, **suxeito** de verbos e expresións impersoais (funcións de or. completiva). Tamén pode ser complemento dun nome, dun adxectivo, complemento de finalidade...

O infinitivo pode ir **substantivado** co artigo neutro τό.

Ex: τὸ λέγειν τὴν ἀλήθειαν: **O dicir a verdade**

b) Verbo: pode levar os complementos dun verbo: c. directo, c. indirecto, c.c., réxime especial, c. axente, atributo e suxeito. O suxeito do infinitivo sole ir en acusativo, si se trata de εἶναι (infinitivo de εἶμι) o atributo tamén vai en acusativo. O infinitivo cos complementos que dependen del constitúe a **oración de infinitivo**.

Cando o infinitivo leva suxeito á hora de traducir é necesario introducir a nosa conx. **que** e traducir o infinitivo por un verbo persoal.

PRINCIPAIS FUNCIÓNS DO INFINITIVO

1. SUXEITO DE VERBOS E EXPRESIÓNS IMPERSOAIS:

Verbos impersoais: δεῖ, χρὴ (*é necesario*), δοκεῖ (*parece, parece ben a + dat.*)...

Ex: δεῖ τὸν ἄνθρωπον λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *é necesario que o home diga a verdade*

Expresións impersoais: Atrib. + ἐστί: ἀγαθόν ἐστί, αἰσχρόν ἐστί (*é bo, é vergonzoso*), ἀναγκή ἐστί (*é necesario*)...

Ex: ἀγαθόν ἐστί τὸν ἄνθρωπον λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *é bo que o home diga a verdade*

2. COMPLEMENTO DIRECTO DE VERBOS TRANSITIVOS

Complemento directo de verbos que signifiquen *querer* (βούλομαι, ἐθέλω), *dicir* (λέγω) *pensar, crer, considerar* (νομίζω), *ordenar* (κελεύω)

Ex: Οἱ πατέρες ἐθέλουσι τοὺς παῖδας λέγειν τὴν ἀλήθειαν: *Os pais queren que os fillos digan a verdade*

O PARTICIPIO

O participio é unha forma nominal(ou non persoal) do verbo, polo que funciona ao mesmo tempo como:

- a) **Adxectivo:** concerta na frase, ó igual que os adxectivos, cun substantivo en xénero, número e caso. O participio fai a función de modificador do substantivo co que concerta.
- b) **Verbo:** pode levar os complementos dun verbo: complemento directo, indirecto, circunstancial, axente, predicativo... etc. O substantivo co cal concerta é o seu suxeito.

CONSTRUCCIÓNS DE PARTICIPIO

1. PARTICIPIO CO ARTIGO: equivale a unha oración de relativo.

Construción: Substantivo + artigo + complementos do participio + participio.

Ex: Οἱ ἄνθρωποι οἱ τὴν ἀλήθειαν λέγοντες ἀγαθοὶ εἰσὶν: Os homes **que din a verdade** son bos.

2. PARTICIPIO SEN ARTIGO (**Participio concertado**): Equivale a unha oración subordinada circunstancial (temporal, causal, final...). Pódese traducir por xerundio (part. activo) ou por participio (part. pasivo), or. sub. circunstancial ou or. de relativo.

Construción: Substantivo + complementos do participio + participio.

Ex: Οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀλήθειαν λέγοντες ἀγαθοὶ εἰσὶν: Os homes **dicindo a verdade** son bos/ Os homes **cando din a verdade** son bos/ : Os homes **que din a verdade** son bos.

3. XENITIVO ABSOLUTO (≅ **Ablativo absoluto latino**): É un participio en xenitivo que acompaña a un substantivo no mesmo caso **que non fai unha función na or. principal**, constituíndo ambos unha oración á parte, tamén con valor de or. subordinada circunstancial. Pódese traducir por construción de xerundio ou participio. ou or. subordinada circunstancial.

Construción: Substantivo en xenitivo + complementos do participio + participio en xent.

Ex: Τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀλήθειαν λεγόντων, ἡ δίκη ἐν τῇ πόλει ἔσται: **Dicindo os homes a verdade**, a xustiza estará na cidade/ **Mentres os homes digan a verdade**, a xustiza estará na cidade.

Tradución xenérica de participios:

- **Participio activo:** xerundio (“educando”)/ or. relativo co verbo no tempo correspondente
- **Participio pasivo:** participio (“educado”)/ or. relativo co verbo no tempo correspondente

PREPOSICIÓNS

		Acusativo	Xenitivo	Dativo
Con só caso	ἀνά	cara (arriba), por, durante		
	εἰς	a, cara (dentro)		
	ἀντί		en vez de	
	ἀπό/		de, dende	
	ἐκ, ἐξ		de, dende (dentro), por	
	πρό		diante de, por	
	ἐν			en, entre
	σύν			con
Con dous casos	διά	por, a causa de	por, a través de, durante	
	κατά	cara (abaixo)	contra, de arriba á abaixo	
	μετά	despois de, detrás de	con	
	ὑπέρ	por riba de, máis alá de	sobre, por, en nome de	
Con tres casos	ἀμφί	respecto a	a cerca de	arredor de
	ἐπί	cara a, contra	sobre, en	sobre, preto de
	παρά	ó longo de, xunto a	xunto a, de parte de, ao longo de	xunto a, en casa de
	περί	arredor de	acerca de	arredor de
	πρός	a, cara a, ata, contra	de, do lado de	xunto a, ademais de
	ὑπό	debaixo de	por, baixo a dirección de	debaixo de

- Os verbos compostos con preposición son moi frecuentes en todas as linguas. Neste caso á preposición denominámola **preverbio**.

- As preposicións (e preverbios) poden sufrir cambios fonéticos como a elisión da súa última vogal cando a seguinte palabra comeza por vogal, ou aspiración da oclusiva se a vogal que sigue é aspirada. Os preverbios, ademais, sofren cambios por asimilación (asemellarse á consonante que lle segue). Temos os seguintes cambios posibles:

ἀνά: ἀν', ἀν-

ἀντί: ἀντ', ἀνθ', ἀντ-, ἀνθ-

ἀπό: ἀπ', ἀφ', ἀπ-, ἀφ-

διά: δι', δι-

εἰς: ἐς (variante dialectal)

ἐκ ante consonante, ἐξ ante vogal

ἐν: ἐμ- (ante labial μ, π, β, φ), ἐλ- (ás veces ante λ)

ἐπί: ἐπ', ἐφ', ἐπ-, ἐφ-

κατά: κατ', καθ', κατ-, καθ-

μετά: μετ', μεθ', μετ-, μεθ-

παρά: παρ', παρ-

πρό: non elide a súa vogal, pero προ-ε> προου

συν: συμ- (ante labial μ, π, β, φ), συλ- (ante λ), συ-/συσ- (ante ζ-, σ-), συγ- (ante velar γ, κ, χ)

ὑπό: ὑπ', ὑφ', ὑπ-, ὑφ-

* ἀμφί, περί, πρόσ e ὑπέρ non sofren cambios.

CADROS BÁSICOS DE DESINENCIAS

1ª DECLINACIÓN							2ª DECLINACIÓN				
Singular						Plural	Singular			Plural	
	Femininos			Masculinos				Mas-Fem.	Neutros	Mas-Fem.	Neutros
N	-α	-α	-η	-ας	-ης	-αι	N	-ος	-ον	-οι	-α
V	-α	-α	-η	-α	-α		V	-ε		-ους	
Ac	-αυ	-αυ	-ηυ	-αυ	-ηυ		Ac	-ον			
x	-ας	-ης	-ης	-ου	-ου	-ων	x	-ου		-ων	
D	-α	-η	-η	-α	-η	-αις	D	-ω		-οις	

3ª DECLINACIÓN				
Singular			Plural	
	Mas-Fem.	Neutros	Mas-Fem.	Neutros
N	-ς/ Vog. longa	-	-ες, -εις	-α, -η
V	- / = nom.		-ας/ -εις	
Ac	-α, -η/ -υ			
Χ	-ος, -ους, -εως		-ων	
D	-ι		-σι(ν)	

TERMINACIÓN DOS TEMPOS VERBAIS MÁIS FRECUENTES

	Indicativo		Infinitivo		Participio	
	Activa	Media (pasiva)	Activa	Media (pasiva)	Activa	Media (pasiva)
Presente	-ω -εις -ει -ομεν -ετε -ουσι(ν)	-ομαι -ει, -η -εται -ομεθα -εσθε -ονται	-ειν	-εσθαι	-ων, -οντος -ουσα, -ουσης -ον, -οντος	-όμενος, -η, -ον
Imperfecto	-ον -εις -ε(ν) -ομεν -ετε -ον	-ομην -ου -ετο -ομεθα -εσθε -οντο				
Futuro	-σω -σεις -σει -σομεν -σετε -σουσι(ν)	-σομαι -σει, -ση -σεται -σομεθα -σεσθε -σονται	-σειν	-σεσθαι (med.) -θησεσθαι (pas.)	-σων, -σοντος -σουσα, -σουσης -σον, -σοντος	-σόμενος, -η, -ον (med) -θησόμενος, -η, -ον (pasiva)
Aoristo	-σα -σας -σε(ν) -σαμεν -σατε -σαν	-σαμην -σω -σατο -σαμεθα -σασθε -σαντο	-σαι	-σασθαι (med.) -θηναι (pas.)	-σας, -σαντος -σασα, -σασης -σαν, -σαντος	-σάμενος, -η, -ον (med.) -θεις, -θεντος -θειςα, -θειςης -θεν, -θεντος (pas.)
Perfecto	-κα -κας -κε(ν) -καμεν -κατε -κασι(ν)	-μαι -σαι -ται -μεθα -σθε -νται	-κεναι	-σθαι	-κώς, -κότος -κυία, -κυιης -κός, -κότος	-μενος, -η, -ον

A full-page illustration of a knight in armor riding a horse. The knight is wearing a golden helmet with a crest, a chainmail tunic, and a surcoat with a red and gold pattern. He is holding a lance with a red flag. The horse is depicted in profile, facing left, with a grey mane and tail. The background is plain white.

IES EDUARDO PONDAL. COMPOSTELA
DEPARTAMENTO DE CLÁSICAS

